

3-47.

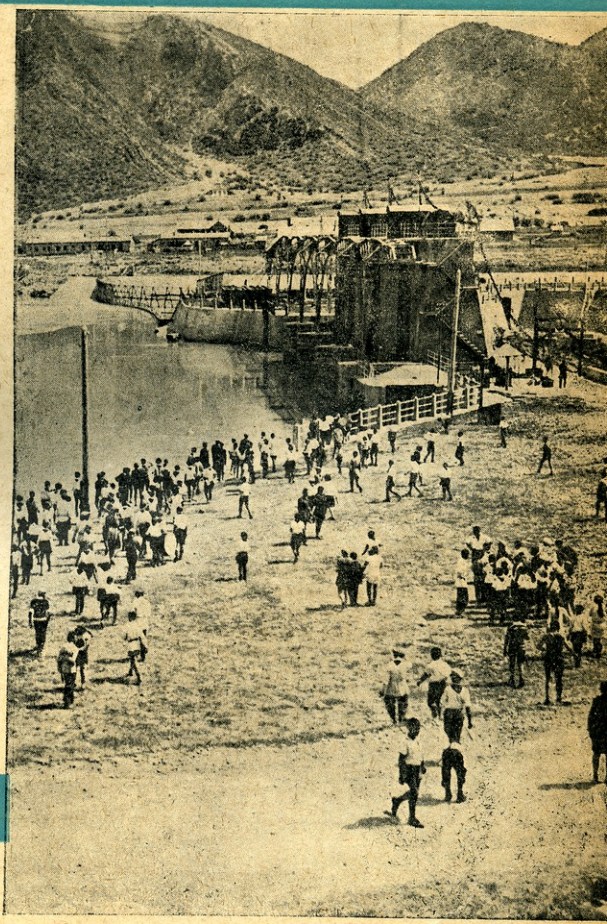
ქართული
ენების
ინსტიტუტი

პიონერო

5

1930

სახელგამი

ზაქვანის მთავარი საზუზარი

15 მარტი
№ 5

პ ი ო ნ ე რ ი

წელიწადი მეხუთე
1930

საქართველოს ბ. კ. ო. ცენტრალური და ტფილისის ბიურო-
ების და განათლების სახალხო კომისარიატის სფიკალური
აღწერდის მთავარმართველობის ქურნალი ბავშვისათვის

ახსანაგო პიონერო და მოსაზვლო!

ახალი ფაბრიკებისა და ქარხნების მშენებლობა, ძველი საწარმოების ვადახალისება ანმტიციტებს და ალი-
ერებს ჩვენს მრეწველობას — ჩვენი სახალხო მეურნეობის
სოციალისტურად გარდაქმნის საფუძველი.

მშრომელმა გლეხობამ იცის, რომ დღეს საბჭოთა
ქვეყნის მთელი ძალ-ღონე ხმარდება ჩვენი სახალხო მეურ-
ნეობის ხუროციანი გეგმის განხორციელებას. ამ გეგმის
უშთაერესი ამოცანაა დააჩქაროს ჩვენი ქვეყნის მრეწვე-
ლობის ჩქარი ნაბიჯით განვითარება და სოფლის მეურ-
ნეობის სოციალისტურად გარდაქმნა.

ამ ხუთი წლის განმავლობაში ჩვენი სახალხო მეურ-
ნეობის განვითარებას, ჩვენი ქვეყნის კულტურულ მრ-
თხონიერებათა დაკმაყოფილებას, საბჭოთა სახელმწიფოს
თავდაცვის უნარის განმტკიცებას დასჭირდება სულ 36
მილიარდი მანეთი.

გეგმით გათვალისწინებულია სახალხო მეურნეო-
ბაში 44 1/2 მილიარდი მანეთის დაბანდება, მაშინ, რო-
ცა წინა ხუთი წლის განმავლობაში სახალხო მეურნეო-
ბას მოხმარდა 26 1/2 მილიარდი მანეთი.

ახალი ფაბრიკა-ქარხნების აშენებაზე დაიხარჯება
16 1/2 მილიარდი მანეთი, სოფლის მეურნეობის სოცია-
ლისტურად გარდაქმნაზე — 23 1/2 მილიარდი.

ამ უდიდეს ხარჯებს ხუთწლედის დამლევს შედეგად
მოჰყვება მრეწველობის ნაყოფიერების გაზრდა თითქმის
სამჯერ, მოსავლის 35 პროცენტით გაზრდა და სათესი
სიერების 22 პროცენტით გაჯაროება.

ამ დიად სამუშაოთა გეგმის შესრულებისათვის სა-
ჭიროა მუშათა კლასის, ღარიბი და საშუალო გლეხობის
მთელი ძალების ამოქმედება.

ამასთანავე საჭიროა, რომ მუშებმა და მშრომელმა
გლეხობამ მზრუველ მონაწილეობა მიიღონ დამატებითი
წყაროების გამოყენებაში. ყოველმა ჩვენგანმა უნდა დღი-

ვას სასტიკი მომჭირნეობა როგორც წარმოებაში, ისე თა-
ვის პირად ცხოვრებაში, რომ მოეინახოთ ზედმეტი თან-
ხა სოციალისტური აღმშენებლობისათვის.

საჭირო ხარჯის უდიდეს ნაწილს, რასაკვირველია,
თვით სახელმწიფო დაფარავს თავისი შემოსავლიდან. ამ
საქმეს მოხმარდება ვადასახადები, მრეწველობის მოგება,
შემოსავალი ვაჭრობიდან, სატყეო მრეწველობიდან, რე-
ნის გზებიდან და სხვ.

მაგრამ ეს შემოსავალი საკმარისი არ არის.
საჭიროა ხუთწლიანი გეგმის განხორციელებას მო-
ეხმაროთ აგრეთვე ჩვენი ქვეყნის მშრომელი მოსახლეო-
ბის შემონახული გროშები, დროებით თავისუფალი თან-
ხები.

ამ გროშებიდან და კაპიეკებდან შეიძლება თავი
მოეუწყაროთ დიდ თანხას.

5-წლიანი გეგმით სახელმწიფო სესხებმა და შენა-
ხეებმა ს ლარებმა უნდა მისცეს სახელმწიფოს მრეწვე-
ლობის განვითარებისათვის 6 მილიარდი და ორას ორ-
მოცდაათი მილიონი მანეთი (6250 მილიონი მანეთი),
კერძოდ სახელმწიფო სესხებმა თითქმის ხუთი მილიარ-
დი (4977 მილიონი) მანეთი, ხოლო შენახველმა სალა-
როებმა — ერთი მილიარდი და ორას სამოცდაცამეტი
მილიონი მანეთი.

მიმდინარე სამეურნეო წლის განმავლობაში შენა-
ხეებმა სალაროებმა უნდა გადასცეს სახელმწიფოს 205 მი-
ლიონი მანეთი.

ამ ასეთი დიდი დახმარება უნდა გაუწიონ ჩვენს სა-
ხელმწიფოს სესხებმა და შენახველმა სალაროებმა.

ამიტომ ყოველი ჩვენგანის მოვალეობაა შეადგინოს
გახდეს შენახველი სალაროს მუდამარე, შეიტანოს მასში
ყოველი შემონახული შუარი.

შ ი ნ ა რ ს ი

1. რადიო — მოთხრობა — აკ. გოცირიძის 1.	8. როგორ მოვაწყუთ ხუთწლედის კუთხე — მ. კოლინოვის 13.
2. გენერალური ხაზი — რუსულიდან 3.	9. შევიწყალეთ პროლეტარული მწერლობა — გ. ნატროშვილის 14.
3. ერთადერთი მსოფლიოში 5.	10. ნორჩ ულპერთათა კონფერენცია 15.
4. ახალ ქალაქებში — ახალი ცხოვრება 6.	11. მოსკოვის პიონერები — გ. გოლაძის 16.
5. პატარა კომუნარო ბარკადებზე — ლექსი — ალ. ბილაშვილის 7.	12. ამანაგო პიონერო და მოსწყალე — ის ვარეკა- ნის მეორე ვერსიეზე.
6. ჩვენი ცოცხალი საქმე — გაზეთი 8.	
7. მანკიერი ქანკი — მ. ჩხიკვაძის 10.	

პრადიი

ქალაქიდან მოსულმა იასონმა სოფელი გააკვირა:
 — როგორ? ეგ მუშა ვითომ?
 — არა მკონია.
 — მუშა? მუშა და ეგ? არა, არა!..
 — შეხედე, ერთი...
 — მუშა კი არა, მაგას ვერც იმ სკოლის მასწავლებელი გააკეთებს...
 — იმ... გაგივონია!
 — რას ამბობ!

ილიკო შუა ხალხში ჩამდგარიყო და, რაც ძალა და ღონე ჰქონდა, ავიროდა, ხელებს იმის მიხედვით შლიდა, თუ როგორ მაგარ სიტყვებს ამოისროდა გულიდან:
 — ამაზე მეტი იქნება? ერთი მითხარით, ხალხო: მითადნა ხარებით ბოძები უნდა ვზილოთ ამისთვის, რა-ღაცას რომ აკეთებენ, ჩვენ კი უშუაღ ვერ მოვიტანია ხო ამოვიხსნათ, აღარ გვასვენებენ, არა...ეს ესათ... ეს ისათ... ჩვენ რა, სახლოში სხვა საქმე არაგვაქვს, თუ რაგა არი? ჩვენ ცოლ-შვილი არა გყავს, თუ როგორ?...?
 — შენაც თავს იკლავ შრომით, რა! — შენიშნა ერთმა.
 — არ ვიცი! ზის დღეაში და...
 — არა, ნიკიფორე, დაუკეტეს, დაუკეტეს!
 — ჰო, მამ აწ უკირს, ჰა?! — და ამას მოჰყვა ჩუმი ხიხითი.

ბიბო, რომელიც იასონას ქობ-სამკითხველოს თავზე აუგზავნიდა და ეუბნებდა „ასე ვადასწიე, ცოტა აქით“, კუთხეში მოცუცქეპულიყო და მათულის ლურსმნით ამავრდდა დირიში იმისთვის, „რაღაცას რომ აკეთებენ“. მან თავი მაღლა ასწია და შეჯგუფულ ხალხს დადმოსძახა:
 — ტყუილია. ტყუილი, არ დაიჯეროთ, ამას არ უნდა ბოძები, არც მათუილი, მამ...
 — რაო?
 — რა სიტყვა?
 — რა სიტყვა, ილარიონ?
 — რაიო?

უწერულს გოგებმა ერთმანეთს.
 — ჰო, არ უნდა არც ბოძები და არც მათუილი, — გაიმეორა ბიბომ.
 ილიკო ცოტა შეეცემანდა და არ დაიბნა, ხელად გამონახა გზა და წინდაწინვე გაიღმიჭა:
 — მით უკეთესი! შეხედეთ, როგორ იღუპება მთავრობა...
 — როგორ? რათა?!
 — ბიჭო! ვერ ხედავთ, ისე გაღარბებულან, მეთუილიც არა ჰქონიათ და ერთი მითხარით, უმავთულოდ ვაკეთდება რაზე?!

ზოგიერთ გლეხს სჯეროდა მართლაც და ზოგი ყოყმანობდა...
 იასონა ყურს არ უფდებდა, სუნოქვდა ისე, თუ როგორ მოუქრდა მარწყუსს, ან ჩაქუსს როგორ დაარტყამდა ლურსმანს...
 ბიბო ვახეთილ ფეხის უღლებს არ არიდებდა ხიწყებს, ის მარდად ვადარბოდა სახურავზე. შიშველ მუხლებზე ჰქონდა ყავრის ნაკაწრი და სისხლის წვეთებიც.

მეორე საღამოს უცნაური სანახაობისათვის მოყვარულ სოფელს თავი;
 ჯერ კიდევ ადრე იყო, იასონას გვერდში უღდა იბო მოშორებით მინდორზე გოგონები თმამაშობდნენ ისინი მღეროდნენ:
 — რაღო... დღის ოდელის ოდელია...
 — ოფუ... რაღო ვაპა... კვე რაღო... — დასძახებდნენ ერთმანდა და საერთო გუგუნე ყლაპავდა შაირებს.
 ბავშვები, მახლობელ ღობეზე შემდგარნი, აწვევდნენ ხელებს...

დაირა ფახაფახებდა... ახალგაზრდების სხელუსთროდა სიყმაწვილე...
 მხაური, სიხარული, ყიყინა იზიდავდა სოფელს. მალე ჩაქრა ყოველივე, გლეხებმაც ჩაშალეს ექვანობის გჯუფო.
 — აი, ვნახათ... ჰე... — არწმუნებდნენ ერთმანეთს და თან მიდიოდნენ ქობ-სამკითხველოს წინ, საიდანაც იასონა იწვევდა მათ.
 პირველად რომ დაიხროტინა რადიომ, ხალხი სიცილით მუცულზე ხელს იჭერდა, ბავშვებს თვალბეზე მოაწვათ ცრემლები.

— რაგა დანადარულ ღორივით იხრჩობა! ბოლოს რადიომ დაიძახა:
 — ალო, ალო! ლაპარაკობს ტფილისი, ლაპარაკობს ტფილისი! მოისმინეთ ჩვენი საგლეხო ვახეთის შემდგომობრი...

საგარეო პოლიტიკა. ვარშავაში დაიწყო...
 — მე მინახავს ის... ომში... ჰო, ჰო, ახლა ვაფიციებიაო... — გლეხებმა გაისჩინეს სამოქალაქო ომი და იგინებოდნენ. ილანდებოდნენ.

— ამჟამად ტფილისში აშენდა... ხ... ხ... ხ... მუღლის დადი ქარხანა, რომელიც დაამაზარებს...
 ეს სიტყვები ღაბვირი იყო ილიკოსათვის. ჯერ ქარხნის ხსენება, მის შენევა, რაც პავლიკამ დასხვებმა ჩამოართვეს აფურის ქარხანა, ქირივით ეჯავრებოდა, მაგრამ ეს რაღა არის: „აშენდა მუღლის ქარხანა“ — თავის ნოქარს ეტყვის, იბრავდ მოშაის, ვით თუ ველარ მოიტანონ კონტრბანდი საქონელი?

ის გამოსცილდა გლეხებს და იგინებოდა, ჯაგრობდა.
 — არა, იქნებ კელვოს იქით ზის ვინმე და იქ ლაპარაკობს! — დამიშვიდა გული.

ამ ჩვეულებრივმა მოვლენამ გააკვირა სოფელი და საღამომეტი ქუჩასი იყო ყაყანი, მსჯელობა რადიოს არსებობაზე.

უკვირდათ ის, რა? ჯერ სოფელიც არც ვაგვინათ. კომკავშირში იასონას შეგებულბა გაუთვდა და უბის წიგნაკში ჩაწერა:

„1929 წელს ვიყავი სოფელ კორტში. იქ გავატარე ოცდაათი დღე მშვენიერ საზღუდელი იყო, და ყანებში იდგა ქრიამლი. თუ ეკითხავთ, რა გავაკეთე? არაფერი, რადიო მოიფარე. ძალიან დამეხმარა ანუსიას ბიჭი ბიბო რა ყოჩაღი ვინმე! ერთხელ კინაღამ გამიღახეს...“

579

შეკ დაბრუნეს; ძალიან ცხარობდა ილიკო, რომელიც თურმე შავსიაში ყოფილა. ისე კარგი იყო სოფელი! სალაშქრე, საქონლის მზავილის შემდეგ, თმსამკის შენობაში თავმოყრილი გლეხობა უსმენდა რადიოსა.

მოხუცმა ალექსიმ გაიფიქრა: ალბათ კომუნისტების ღმერთი არისო, და პირველივე დაბრუნებას, მაგრამ რა გაახსენდა, რომ კომუნისტებს არცერთი ღმერთი არა ჰყავთ, მაშინ თავის ქაიფით ანიშნა მეზობელ ლუკას:

- ეგ ბიჭია შეუფი?
- ჰო.
- რაიო, რა სთქვა მინც, თუ იცი?!
- იჰ, რა ვიცი, კაცო.
- ამ დროს მან ხეანჯარზე დამაგრებული ქისა გამოიძრო, მერე გაიღმებო და დაბაობოლოვა: — ჩვენ ქარხანასთან კავშირი დაღვეით და ერთად მივეცხით ნიკიტორე მღვდელს, ილიკოს და კოლაკებსო.
- სოფელი გააოცა ქარხანა „ეთიომშრომელის“ წარმომადგენელმა კომკავშირელმა პავლიკამ.
- ანუსიას ბიჭიც რო გვირდში უდგა!
- უჰ, — შერიცა ვილაცამ, — ეგ ხომ ეშმაკის ფეხის მკამელი გამოვა...!
- შე ოჯახპორო, აქამდე არ იცოლი? — შენიშნა სხვამ.

პავლიკა იმ ღამეს აქ უნდა დარჩენილიყო, მეორე დღეს კომკავშირის უჯრედის კრებაზე მოხსენება უნდა გაეკეთებინა.

ბიბომ სიხარულით აღარ იცოდა რა ენა. დიდხანს ეხეწა მამას, რომ მას მოუყვანა პავლიკა, მაგრამ ანუსია მთლად გადარია, გაკაპასდა. ბოლოს ბიბომ „ქინქილა“ გაასო ბუღელში ღვინით საყვჩაფიდან, სკივრებიც ერთი პური ამოიღო და გაიპარა...

ილიკო იმ დღეს მთაში იყო, თუმცა დილაზე ყველას შეატყობინეს, რომ დღეს სასოფლო კრება შესდგებოდა. ის შეიგინა: „ახლა მად გამაგრნეთ კილო თქვენი სიცრუე“ და ურები შება.

სალამო იყო, რომ გამოატარა შემით დატვირთული ურები.

არავინ არ იყო. მან გაიფიქრა: „რა კარგი აზრია! მოდი და იმ რადიოს სვეტია თუ რადიო, მოჭერი და მერე ველარ ილაპარაკებს ქარხნებზე“.

ეგ იყო პირველი, რომ ქარხანა ახსენა, ეგ იყო, გული რომ გაუხეთქა! მუდის ქარხანა! მერე როგორღა მიუტანენ კონკრეტულად საქონელს?

ილიკო აცოცდა სახურავზე, გადახედა მიძინარე სოფელს, სდაც ჭიატებდა მთელმთარე ჭრაქები.

ის ნელა მიდიოდა. აი, უკვე იძრო ნაუჯი. რამდენჯერღე დაარტყა... მაღალი სვეტი შეტორტმანდა, და მავთულგზმა წყაროილი ასტყა.

პავლიკა და ბიბო იმ დროს სკოლის ოთახში კამათობდნენ.

უცებ ხმაური შემოესმათ, შეკრთნენ, თვალებით ურთიერთს დაეჯახენ; გაიფიქრეს:

- რა ამბავია?
- მოისინა ზრიალი და შემდეგ საშინელი ღმერთი. ისინი პირველად შეშინდნენ, ერთმანეთს უცქეროდნენ, ბოლოს პავლიკამ იძრო ნაგანი და ნელა გამოალო კარი.
- ვინ არის?
- კაცი! ხმას ღამეში ხარების ზმული გამოეხმაურა.
- ბიჭო! მგლები ხომ არ არიან? — წაიფრტუტა ბიბომ.

— არა, საქონელია!
 — ვინ არის? — კიდევ გაიმეორა პავლიკამ, ხელში შეთამაშებულმა ნაგანმა რამდენიმეჯერ დაიკეჭა, და ყრუ ღამეში მას კლდე გამოეხმაურა.

ხარება რომ ცეცხლის ალებს შეავლეს თვალი, იქშუვლეს, დაეჯახენ უღელს და ნადირიგებით გაქანდნენ. შემით დატვირთული ურები ახრიალდა.

ძალღებმა ყეფა ასტეხეს. შეშინებულმა გლეხებმა საცვლების აზრით გამოაღეს ღეს კარი.

- რა იყო, ქიშვარდი?
- არ ვიცი, კაცო!
- იქნებ იმასხრა ვინმე...!
- არა.. არა... ეს არ გავდა მასხრობას...!

ხმები გადადიოდა ქობიდან ქობში.
 — ბიბო?
 — ჰა?
 — ჭრაქი, იქნებ უჭირს ვისმე...!

— ახლავე! — სთქვა მან და ხელში აიტაცა სინათლე. უცებ გზა გადიეცა: წინ გადმოღწეილიყო რადიოს სვეტი.

- ალბათ ეს იყო, — გაიფიქრა ორივემ.
- ჭარი რომ არ არის? — შენიშნა ბიბომ.
- ჭარი?
- ჰო.
- მაშ რათ მოტყა? არა, ალბათ გლაზა ნაე-თები იყო.

— არა, არა, პავლიკა!
 ამა როდის ყოფილა, რომ ბიბოს გლაზად რამე გაეკეთებინოს, და ეს სვეტიც ხომ მან და ბიბოა იასონამ გააკეთეს.

ისინი მსუკობდნენ. ბიბომ ფეხებში იგრძნო სირბილე, გაიგონა ხროტიანი და დაიკვილა:

- ვაიმე, პავლიკა! — და ჭრაქი ხელიდან გაუვარდა. ჩაქრა სინათლე.
 - რა მოგივლიდა?
 - ბიბო! ბიბო!
- ისევე დღეილი.
 რა საშინელია!
 უჯიბიდან ამოიღო საჩქაროდ ასანთი, გაანათა და დაინახა:

მიწაზე ეგლო კაცი და ცოტა იქით, მოშორებით, ბიბოს პირი დედო, თვალები დაჭყტილი ჰქონდა, ძლივს სუნთქავდა.

— ბიბო! — გაიმეორა პავლიკამ, მაგრამ ბიბო ხმას აღარ იღებდა.

პავლიკამ არ დაეკარგა აზრი: საჭიროა წყალი...

ილიკომ იგრძნო სინათლე, რომელიც რგოლებივით დაიბნა თვალების ტუბებში, წამოიწია და როცა გატეხილი გვერდის უკვილი იგრძნო, უწონოდ დაიღმებო და ისევე კვსისთ დაეცა. მაგრამ ეს რა არის? ბიბო!

- რა უნდა აქ? აქაც ეს?
- მაგან, მაგან მომიხსნო დღე — გაუფლავუქერ ეგზა და ხელი გაიგლო ქამარზე. სწორედ ამ დროს პავლიკამაც მოარბენინა დოქა და ბიბოს სახეზე წყალი დაასხა.
- ბიბო, ბიბო, რის შეგეშინდა?

წამოიწია მან და დაინახა ილიკო: წამომუდარა, თვალებში უფრო სიბნელეა, პირიდან სთხვ მოსდის და, თითქო იხრჩობაო, ძლივს ამზაბს, თან მისჩერებია პავლიკას და ბიბოს:

— პავლიკა! ჩემო ქარხანა... ხანა! ბიბო... ბო... ხრიალგზმა მომავლადვი ილიკო და ათქვეფილი სისხლი ტუჩის ნაპირებზე ჩამოსდიოდა.

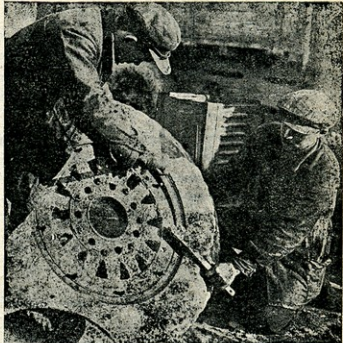
მეორე დღეს დედაკაცების წივილ-კვივილმა აცნობა მთელ სოფელს ილიკოს სიკვდილი...

ბენერალური ხაზი

ლენინი (1920 წ.) არ შეიძლება მუშაობა, თუ არ გაქვს გეგმა, ხანგრძლივი დროისა და სერიოზული წარმატებისათვის გამოანგარიშებულ; რომ ეს ასეა—ამას ამტკიცებს ტრანსპორტის მუშაობის უძველესი გაუმჯობესება. მე ვაქცევ თქვენს ყურადღებას იმ ადგილს, სადაც ლაპარაკია, რომ ტრანსპორტის აღსადგენი ვადა ხუთი წლით განისაზღვრებოდა, მაგრამ ის უკვე შეძკირებულია, რადგან ჩვენ ვმუშაობთ ნორმაზე ზევით; ახლანდელი ვადა 3 1/2 წელს უდრის. ასეთი მუშაობა საჭიროა და ნაჩვენებია სამეურნეო და რეგენერაციის, ვადეგენებთ რა თვალუფროს მენეჯერულ ცდებს და ადგილებზე გამოცდილებას, უნდა ვეცადოთ, რომ გეგმა შევასრულოთ უფრო ადრე, ვიდრე ის არის განსაზღვრული. ეს მთლიანად ჩვენზეა დამოკიდებული. მიოდით, ყოველ დეკაში, ყოველ დარგში გაუაუმჯობესოთ მეურნეობა, და მაშინ შევამკირებთ ვადას. და ჩვენ ვამტკიცებთ მას. ნუ გეშინიათ გეგმის, რომელიც მიელი რიგი წლებისთვის არის გამოანგარიშებული, უმადისად მეურნეობის აღდგენას ვერ შეეძლებთ. ამიტომ დაუგვეთ ადგილებზე მის შესრულებას.

აუცილებელია, რომ სამეურნეო გეგმები განსაზღვრული პროგრამის მიხედვით სრულდებოდეს და ამ პროგრამის შესრულების ზრდა აღენიშნოთ და წაახალისოთ. მასებმა არამც თუ უნდა იცოდენ, არამედ უნდა გრძნობდენ, რომ შიმშილობის სიცივისა და სიღატაკის პერიოდის შემცირება, მთლიანად დამოკიდებულია მათ მიერ ჩვენს სამეურნეო გეგმის ჩვენს შესრულებაზე. ყველა ცალკეული წარმოების გეგმები, მიუხედავად სიმკაცრით კოორდინაციას მიიღონ და შეკავშირებული, უნდა წარმოადგინდეს იმ მთლიან სამეურნეო გეგმას, რომელიც ჩვენ ასე ძალიან გვესაჭიროება.

პარტიის პროგრამა უნდა გადაიქცეს სამეურნეო მშენებლობის პროგრამად... ჩვენ, ვლაპარაკობთ რა მიწათმოყვობის, მრეწველობის და ტრანსპორტის აღდგენაზე, მათ პარამონულ მთლიანობაზე, არ შეგვიძლია არ ვილაპარაკოთ ფართო სამეურნეო გეგმაზე. ჩვენ უნდა მივიღოთ იქამდე, რომ მივიღოთ განსაზღვრული გეგმა... პარტიის ეს პროგრამა ისე არ იქნება უცვლელი, როგორც ჩვენი ნაშრომი პროგრამა, რომელიც მხოლოდ პარტიის ყრილობებზე იცვლება. არა, ეს პროგრამა ყოველდღე, ყოველ თვეში გაუმჯობესდება, გადაუმუშავდება და უკეთეს სახეს მიიღებს.

ქომკავშირელები ავტომობილის ბორბლებს არემონტებენ

თითოეულმა, სოფლის ცხოვრებაში გულდასმით ჩახედულმა, ქალაქის ცხოვრებასთან შედარებით იცის, რომ ჩვენ კაპიტალიზმის ფეხები არ ამოგვივლეჯია და საძირკველი, შინაური მტრების საფუძველი, არ გამოგვიტხრიბა; შინაური მტერი დაყრდნობილია წვრილ მეურნეობაზე და რომ ძირი გამოვითხროთ მას, არის ერთი საშუალება—გადავიყვანოთ ძველის მეურნეობა, მათ შორის მიწათმოქმედება, ახალ ტექნიკურ ბაზაზე, თანამედროვე მსხვილი წარმოების ტექნიკურ ბაზაზე. ასეთ ბაზას წარმოადგენს მხოლოდ ელექტრობა.

კომუნისმი—ეს არის საბჭოთა ხელისუფლება პლიუს ელექტროფიკაცია. წინააღმდეგ შემთხვევაში ქვეყანა დარჩება წვრილგლეხური და საჭიროა ჩვენ ეს ნათლად შევიგნოთ...

ჩვენ ეს შევიგნეთ, და ჩვენ მივიყვანთ საქმეს იქამდე, რომ სამეურნეო ბაზა, დღეს წვრილგლეხური, მსხვილ სამრეწველო ბაზა იქცეს. მხოლოდ მაშინ, როცა იქნება ქვეყანა ელექტროფიკაციამდე, როცა მრეწველობის, სასოფლო მეურნეობის და ტრანსპორტს მივცემთ თანამედროვე მრეწველობის ტექნიკურ ბაზას, მხოლოდ მაშინ გავიმარჯვებთ საბოლოოდ.

მაგრამ უნდა გვახსოვდეს, რომ ელექტროფიკაციის ჩატარება არ შეიძლება, როცა გვაყავს წვრა-კითხვის უკოდინარები. წვრა-კითხვის კოდნის გარდა საჭირო არიან კულტურული, შენებულნი, განათლებული მშრომელები, საჭიროა, რომ გლეხების უზრავლისობას გარკვეულად ჰქონდეს წარმოდენილი ჩვენს წინაშე მღვამი ამოცანები

კუბიშევი (1929 წ.) ჩვენი ქვეყანა, მუშებისა და გლეხების პირველი რესპუბლიკა, მტრულად განწყობილ კაპიტალისტურ გარემოცვაშია და იმისათვის, რომ ავამტყნოთ სოციალიზმი, იმისათვის, რომ საბოლოოდ გავამტკიცოთ მუშათა კლასისა და ოქტომბრის მონაპოვარი, ჩვენთვის საჭიროა ვეითარდებოდეთ ისეთი ჩქარი ტემპებით, რომ ჯერ დავიწყოთ და შემდეგ გავუსწოთ მოწინავე კაპიტალისტურ ქვეყნებს, წინააღმდეგ შემთხვევაში ჩვენ ვერ ავაშენებთ სოციალიზმს, წინააღმდეგ შემთხვევაში ჩვენ ჩავგხვდებით კაპიტალისტური მტრები.

პიონერ-კომკავშირელები საუბრობს გლეხებთან კომლქტივისაციის შესახებ

პურეულის სიძნელეთა ძირითადი მიზეზია ჩვენი სასოფლო მეურნეობის მეტისმეტი ჩამორჩენილობა; რომ თავი დაეხსნით დაბრკოლებებს, საჭიროა მისი ჩქარა განვითარება, საჭიროა ჩვეთა გარდაცემნათ წვრილი, დაქუცმაცებული გლიხური მეურნეობა მსხვილ, სოციალისტურ საფუძვლებზე აგებულ მეურნეობად და ამისათვის სასოფლო მეურნეობა გადაყვანილ უნდა იქნას მსხვილი კოლექტიური მეურნეობის გზაზე, საჭიროა მრეწველობის მაქსიმალური განვითარება.

საბჭოების მსხუთე სრულიად საკავშირო ყრილობა (1929 წ.) იწონებს ს. ს. რ. კ. სახალხო მეურნეობის მშენებლობის ხუთწლიან გეგმას. ის აღნიშნავს, რომ საბჭოთა მეურნეობის სისტემის დიდმა უპირატესობამ და საბჭოთა ხელისუფლების სწორმა პოლიტიკამ, დაყრდნობილია მუშების მქონა კავშირზე ღარიბ და საშუალო გლეხობასთან, ასწია საკავშირო მეურნეობა იმაზე არსებულ დონეზე მდოლა.

ხუთწლიანი გეგმა წარმოადგენს სახალხო მეურნეობის სოციალისტურად გარდაქმნის პროგრამას. ის შეეფარდება საბჭოთა ხელისუფლების, **საკავშირო სოც. საბჭოთა რესპუბლიკის** გენერალურ კურსს, ს. ს. რ. კ. ინდუსტრიალიზაციის, სოფლის სოციალისტურად გარდაქმნის, კაპიტალიზმის ნაშთების აღმოფხვრის და თავდაცვის უზარაანობის გადიდებაზე დღებულს.

ყრილობა იწონებს ქვიჩნის ფართო ელექტროფიკაციას, დადიბულს გეგმის საფუძვლად და 42 რაიონში ელექტროსადგურების აშენებას. ის დაგეგმირება, რომ დაეწყოთ და გაეწესოთ მოწინავე კაპიტალისტურ ქვეყნებს. ხუთწლიდის ბოლოს მრეწველობა მოგვეცემს 2¹/₂-ჯერ მეტ პროდუქციას. აღმშენებლობაზე უნდა დაიხარჯოს 16¹/₂ მილიარდი მანეთი.

ყრილობა ავალებს მთავრობას განსაკუთრებული ყურადღებით შეასრუოს ხუთწლიდის ბოლომდე ინდუსტრიალიზაციისათვის მნიშვნელოვანი ხასიათის ამოცანები: ელექტრონის ენერჯია—22 მილიარდი კილოვატი, ქვანახშირი—75 მილიონი ტონა, ნავთი—22 მილიონი ტონა, თუჯი—10 მილიონი ტონა, მინერალური სასუქი—8 მილიონი ტონა (ნათლად 500.000), სასოფლო სამეურნეო მანქანები—610 მილიონი მანეთის, 53.000 ტრაქტორი, რკინის გზის ხაზი 76000 კილომეტრიდან—92.000 კილომეტრამდე, და საბჭოთა მეურნეობა უნდა გვაძლიერდეს სასაქონლო პურის 43%.

საკავშირო კ. კ. (ბ) ცეკას პლენუმი (1929 წ.)

ხუთწლიდის პირველი წლის გეგმა შესრულებულია ხუთწლიდის გეგმის ვარაუდის გადამეტებით სახალხო მეურნეობის მთელ რიგ მნიშვნელოვან სარეწაოეში. მსხვილი სოციალისტური მეურნეობის პროდუქცია გაიზარდა 23,7% (ხუთწლიდის გეგმის მიხედვით გათვალისწინებული იყო 21 4%) კოლექტიურ მეურნეობაში გაერთიანებულ გლეხურ მეურნეობათა საერთო რიცხვი გაიზარდა 1.040.000-მდე (ხუთწლიდის გეგმის თანახმად—564000) ეს ჯერ უნაზავი ტომი კოლექტივიზაციისა მოწმობს იმას, რომ მოძრაობაში მოვიდა სოფლის ღარიბთა მეურნეობებთან ერთად საშუალო მეურნეობათა ძირითადი მასა, პრაქტიკით დარწმუნებული მიწათმოქმედების კოლექტიურ ფორმთა უპირატესობაში.

კაპიტალისტურ ქვეყნებში არსებული მდგომარეობის საწინააღმდეგო დაპირისპირებით ხასიათდებოდა! გამოსული წელი მუშათა კლასის ნივთიერი მდგომარეობის შემდგომ განვითარებაში: ხელფასის ზრდით, დასალოვეთი 500.000 მუშის 7 საათის სამუშაო დღეზე გადაყვანით და სხვა...

ლემბულოს რა მხედველობაში გასული წლის სოციალისტურ მშენებლობაში სერიოზულ წარმატებას, მუშათა კლასის ახალ რეზერვთა ამოძრავებით, სოციალისტური შეჯიბრების სახით და განუწყვეტელი საწარმო კვირის შემოღებით, გლეხობის ძირითადი მასების კოლექტიური მეურნეობისკენ ლტოლვით,—ცეკას პლენუმი ითვალისწინებს სახალხო მეურნეობის შემდეგ გეგმას 1929/30 წლისათვის: სახალხო მეურნეობაში დაბანდებულ თანხათა ჯამი უნდა შეადგენდეს 13 მილიარდი მანეთის (წინააღმდეგ ხუთწლიდის გეგმის 10,2 მილიარდი მანეთისა), სამრეწველო პროდუქცია უნდა გაიზარდოს 32% (წინააღმდეგ 21,5%), მოსავლიანობა უნდა გადიდდეს 8%, უნდა შემცირდეს თვითღირებულება 11%, და გადიდდეს შრომის ნაყოფიერება 25%.

ლენინი (1921 წ.) ჩვენ ჯერ გაუგონარს სიძნელეთან ერთ ნათლად ეხედავთ და ვგრძნობთ, მუშათა და გლეხთა მასებიც ნათლად ხედავენ, რომ, მიუხედავად გაუგონარი სიძნელეებისა, გვევლინებიან ახალი ძალები. ყოველსა სიძნელემ წარმოშვა ახალი ძალა, წარმოშვა ახალი წყაროები ენერჯიისა და გვიჩვენა ახალი გზები...

პიონერი შინ

ერთადერთი მსოფლიოში

საქართველოს

შეუმჩნეველი, ჩუმი შენობა.

მოსკოვში ერთ-ერთი ჩვეულებრივი ექსპლუატორულიანი შენობის შესავალითა გამოქვეყნდა ათა, რომელმაც დატოქოს ასოებით აწერია:

სახელმწიფო საგეგმო კომისია

ჩუმი და ილტვილი ამ შენობის სახე. მაგრამ არ არის ახსად მსოფლიოში მისი მსგავსი დაწესებულება. აქ იქნება 147 მილიონიანი ქვეყნის დიდი სოციალისტური მშენებლობა გეგმა, აქ სხედან ისინი, რომლებიც ათა მართო ხელდევნ მთავარს, ათამდე ქიხისა კიდეს. აქ არის შეტანი უზარმაზარი სახალხო მუშუბებისა, რომლებიც გადაქაიულია დედამისის 1/8 დაწილს, შეტანი, რომელსაც ერთხანისა ექვემდებარებინას იაქის მათის საოეწაონი, აონხანგულესი ტუის მასალათა დაფუძნებისა, უზარმაზარი პუტილიკის ქაობის სააქორები ლხინგვადში და ტუეკასიის მშენებლობა შორეულ ქაზაკსტანისი.

სახელმწიფო საგეგმო კომისიის დაარსება.

1920 წელი იყო. ფორტუბე ქუხდენ ზარბაზნები, ქვეყნს შშიმდებოდა, ქაირ თავისუფლად დასეიხობიდა ქაონხის საიმპორედი, და მოსკოვი კი ლხინის უახლოესი თანაბერძოლისი და გადააადილბა იმის ანახანის გ. მ. კრუფინოვსკის ხელმძღვანელობით 200 სწავლული სასწრაფოდ ანუ მათგან ზევი დიდი აღმუხეხილის პირველ გეგმას, ქვეყნის ელექტროფიკაციის ცხობი აღმგმას.

ამ მუშაობის დაწყებიდან 9 თვის შემდეგ, როდესაც გ. მ. ლენინი საბჭოების VIII ყოილოასი ათედრა იე ატოილიბდა სეკლუთაიას ტომს — ელექტროფიკაციის გეგმა და ამბობდა მთუვაელ სიტყუესა იმის შესახებ, რომ მალე საბჭოთა ცლიერ სიერსებზე აიქრეა საბჭოთა ელექტროფიკაციის ცესხლი და სიხევი და ძირეულად შესეცლის იხელი მველი რუსეთის ყოფას, რევიტების უხილბა მოიკვა დიდი თეორი.

— ელექტროფიკაციის გეგმა! დღეს თუ არა, ხელბოლშევიკები რუსეთილბს უხდა გადაიკარგო, და ისინი ელექტროფიკაციას და რალც გეგმაზე ლაზარეოტონგინ განა შეიძლება ამ უზარმაზარი ქვეყნის რალც ერთი გეგმით მართვა, გეგმით, რომელიც 15 წლითა განსახლერულთ ფანჯახიოტონი—იტირეფე მტრითა.

მაგრამ გავიდა წლები, და ცხოვრებამ გვიჩვენა, რომ „ფანჯახიოტონი“ მართალი ყოფილან. ს.ს.რ.კ. ცხოვრობდა იმ გეგმით, რომელიც ეტირა ხელში ე. ი. ლენინს საბჭოების ყრილობაზე. ჩვეთვის უყვი მამინცი ამკარია იყო, რომ საათის შექანიზაი მხოლოდ მაშინ იქნეაბეს სწორედ, როდესაც ყოველი ბოახნი, ყოველი ზაბაიო უტირეკო შეთანახებით მუშაობს, ერთად, „გეგმობად“. საცნობა მქანიზმიზმ მოხლენს რომელიც უტხო სხეული, რომელსაც არ უნდა მუშაობა მითთან ერთად, რომელიც არ ემორჩილება მათ გეგმას, რომ მთელი დაწყებული მუშაობა დაიჩრებდეს. ასევე ხდება ამა თუ იმ ექვემასამე: მისი მუერწინობა მხოლოდ მაშინ შესაძლებელი სწრაფ განვითარებას, თუკი მისი ცალკეული „პირიბლები“, „ბრახნები“— ელექტროსადგურები, გუბნი, ქარხნები, სკოლები—მუშაობენ შეთანახებით და ემორჩილება ერთს მთლიანს და ყველა საათის სავალდებულო გეგმას. მაგრამ როგორც კი გამოჩნდება ვინმე, რომელიც არ სცნობს საერთო გეგმას, არ ემორჩილება მას და თავისი საკუთარი „ზახი გაჰყავს,—მთელი ქვეყნის მუერწინობა ირღვევა, და ეს ქვეყანა უყვი ვერ განვითარდება ისე ფართოდ და თვისუფლად, როგორც ამას მისი სიმდიდრენი უქარახნებენ.

ნიაგარის ჩანჩქერის ქალაქში.

კაპიტალისტური ქვეყნები და ყველაზე უფრო კი უდიდესი წარმოების ქვეყანა მსოფლიოში—ამერიკა, და ვადიდებენ არიას ამ მძიმე უგემგო ავადმყოფობით. ათაზე მქერეობს ტყველურად ლაზარეოს მისი ცხობიო წარმოებით ქალაქის—ნიაგარის ჩანჩქერის ქალაქის— ისტორიის ქალაქი 33 წლის წინად დაასადა ნიაგარის ჩანჩქერსა, რომელიც მეს კანადისა და ჩ. ა. შ. საზღვართან. წყლის ელექტროლი რაოდენობა 50 მეტრის სიმალიდან გეგმა აქა მან შექნა უზარმაზარი ელექტრომუხობა, იძლევა იხლავე 1/2 მილიონამდე ცხების ძალას. და სწორედ იგი, როგორც იქნება ჩვეთახ 3 წლის შედეგად რენ-პროსტროი—ში, ვიხარდა აქ საყარმოო ქალაქი ნიაგარის ჩანჩქერთან, თაუელი სხვადასხვა ქარხნის ირგვლივ.

მაგრამ რით განსხვავდება ნდნოპროსტროის ქალაქი ამ ქალაქისაგან? ჩვეთახ—მთლიანი ელექტროსადგურია, რომელიც სასტკი გეგმის მიხედვით მისკეს დენს თავის მოხმობაოტლებს, იქ კი ათამდე ცალკე ელსადგურები, რომლებიც სხვადასხვა მატრობებს ექუთხიან. ელექტროსადგურები ვერძიან ერთიმეორეს, საექულიციის ექევიან მისი ექევრები. ამ ბოძოლის პირველი შედეგია ენერჯის სიძვიოე. ნიაგარის სადგურებმა უკო კიდევ ვერ დაიქანეს მისი ღირებულება ნდნოპროსტროიში გათვალისწინებული დენის საშუალო ღირებულებამდე. მიუხედავად იმისა, რომ ნიაგარის შექმულ თავის ტექნიკური პირობების გამო უფრო დაბალ დაფიო დირბელებია, ვიდრე ნდნოპროსტროის.

ამგვარად კერძო მფლობელები ამ წარმოების მექანიზმს უძტერეკენ ბორილესს, აფუქტენ ზრახნებს და რამდენიმე პირის ინტერესებით ხელმძღვანელობენ.

შესწროება და შეკეთება.

„აყვეებულ“ ამერიკაში, საექეთისა შემთხევაში, წარბოება ყოველწლიობით 5% იზრდება.

1921 წ. ჩვენი წარბოება, ომით და რბევიტ მიმედ დაქოლი, იწყებენ ზრდა-გახვითარებას. და ეს ზრდა იყო საოცარი, 1922 წელს, შედარებით წინა წლებთან, ჩვენი წარბოება 31%-ით გადიდა. 1924 წელს უყვი 55% ით ვიხარდა. 1926 წელს მოყვიცა 45%. ჩვენი ზრდა ბევრად უფრო სწრაფე იყო, ვიდრე ამერიკის.

— მერე რა?—იტყვის ის, ვისაც სწამს და სჯერა ამერიკის—ეს ციერები აფრფის არ ამტკიცებს, რადგანაც ამერიკა აზნებდა, საბჭოთა კავშირი კი ძველს დახარეულ მეურნეობას ასწორებდა. ეს, შესწროება შეკეთება მალადა დიდი იყო, რაც თავისთავად არც ისე ადვილი იყო. 1927 წელს ზომ ახლის შენება დაიწყო, და ჩვენ უყვი 22% მით ახალ საბჭოთა მეურნეობას. აქ, დღემდე ჩვენს წარბოებას მისცა 21% ზრდა მედარებით წარსულ წლებთან; 1928 წელს ზრდა ავიდა 22%-მდე, 1929 წელს კი—4% მდე.

მოკლედ რომ ვთქვათ, ამერიკის უდიდესი ციერის და სსრკ უქანსენელი წლის ციერის შედარება გვიჩვენებს, რომ ამერიკა იზრდება ყოველწლიობით 5%-ით, ჩვენი კი—24%-ით. ამ ციერებში—24 და 5—არის პასუხი კითხვაზე: ვინ უფრო გახვდით და მიზანშეწონილად ანევითარებას წარბოებას—სოციალიზმი თუ კაპიტალიზმი. და ეს გახვდებია: ჩვენში, და მხოლოდ ჩვენთან არის ერთადერთი ჩუმი შენობა ილინაზე, რომელიც რაც შეიძლება სწრაფე და დაკვრიბი წესით აშორებს ჩვენს წარბოებას და მის მექანიზმს ყოველგვარ ხელისშემშლელ ნაგავს, რა კი, ამითან—გაუწმენდავი „ჩახავა“ ამერიკულეს და ამტერეკეს საწარმოო მანქანათა ბორბლებს.

აი რათ დავეწვიოთ, და არა მართო დავეწვიოთ, არამედ გავასწრებთ კიდევ უგემგო კაპიტალისტურ სახელმწიფოებს.

ახალ ქალაქებში — ახალი ცხოვრება

„პირინმა“ გავაზენა თავისი თანამშრომელი სწავლულეთან, გეანოზისებთან, არქიტექტორებთან, პედაგოგებთან დავალდებთ — შეეტყობათ ახალი სოციალისტური ქალაქები ზაგუმის ცხოვრების შესახებ. თანამშრომელი შეიარაღდა ქაღალდით, ფანქრით, ჩაიწერა, რაც უნდა სკოლადა მას (ის ძალზე საქმიანი კაცი) და გასწია დავალების შესასრულებლად. მისი პირველი წერილი თავდება ამ ნომერში.

სალამოდან დილაძემ.

ზაგუმის ცხოვრება მშობლებთან ერთად მიხანშეწონილი არაა როგორც მშობლებისათვის, ისე ზაგუმისათვის. ძუძუწოვარი ბავშვები კი არ უნდა ათევედენ ღამეს უფროსებთან ერთად. მათთვის უნდა მოეწყოს ოამის ბავშვი. გამოცდილება ლაპარაკობს, რომ ზაგუმთა სოციალიზმთან ღამის ბავშვში ნაკლებია. შეხედულებები, რომ მშობლები არ დასთმობენ ბავშვებს და არ მოათავსებენ ბავშვში, უსაფუძვლოა. მუშა-ქალები და კოლმეურნე ქალები კი დიდის სიამოვნებით ამბობენ ბავშვების ბავშვებს.

უფრო მოზრდილი ასაკის და სკოლის ასაკის ბავშვები მთელ დღეს სკოლაში და საბავშვო ბაღში ატარებენ. სკოლა მუშრენობაა, სადაც ლაბორატორიები, სახლისნობები ბავშვი ი სწავლობენ მათთვის, მუშაობას, სადაც ისინი არა მარტო კონდას ღებენ, არამედ აღიზრდებიან კიდევ სკოლაში ბავშვები არიან დილიდან საღამომდე.

წამოიჭრება საკითხი: რაიმე აზრი აქვს თუ არა შინ ღამით მათ დაბოუნებას? რასაკვირველია, არა.

ბავშვები და მშობლები.

საქმე ის როდია, ბავშვები მშობლებისაგან მოზორები ცხოვრობენ თუ არა. მშობლებთან კავშირის საკითხი არ უნდა შეეტყობათ მანძილის საკითხით. ეს სისულელე იქნება. ცხოვრება საკითხი: საჭიროა თუ არა საერთოდ ბავშვების კავშირი მშობლებთან? საჭიროა, მაგრამ აქვე უნდა დავისვას თქვენს წინაშე საკითხი: რისთვისაა ეს საჭირო?

ბავშვების ცხოვრებისაგან ჩამოზორება არ შეიძლება. საჭიროა, რომ ცხოვრებამ გავლენა იქონიოს მათზე ჩვენთვის სასურველი ხაზით. ჩაა. კონის მათ გარკვეული აზრები, შეხედულებანი; მშობლები სრულყოფითი არ უნდა უსვამდენ მათ თავზე ხელს. არ უნდა ელაყებოდენ მათ და სხვა, — ეს არ ვარგა ბავშვებისათვის. მშობლების კავშირი ბავშვებთან ასეთი არ უნდა იყოს.

მშობლების გავლენა უნდა იყოს გონიერი, მიზანშეწონილი.

ძუძუწოვარი ბავშვების ბავშვები უნდა იყოს შვერთებული მოზრდილთა სახლები იან თბილა გადასასვლელიებით. გამოანგარიშებულია, რომ 100 ბავშვზე (საკვი 3 წლამდე) საჭიროა 35 ძიბა. ქალაქში, რომლის მოსახლეობა 80.000 სულს შეიცავს, ასეთი ბავშვი იქნება დაახლოებით 8.100, მაშ საჭირო იქნება დაახლოებით 2.800 ძიბა.

ეს ციფრები გვიჩვენებს, რომ ბევრი ძალ-ღონე და დიდი ყურადღებაა საჭირო მოზრდილი მოსახლეობის მხრივ ბავშვების აღზრდის საქმის მოსაგვარებლად.

საჭიროა ყველა მოზრდილი შევასწავლოთ ბავშვების აღზრდა. სამი თვე მოზრდილებს ერთა ნაწილი უძღვება მათ აღზრდას შეხედვ ისინი მიდიან უკან წარმოებაში და სამი თვით მათ სცვლიან სხვები.

ერთბაშად ახალი წესით

ბავშვებმა შეძლებისდაგვარად უნდა მიიღონ მონაწილეობა მოზრდილთა საზოგადოებრივ ცხოვრებაში, ისევე, როგორც მოზრდილებმა უნდა მიიღონ მონაწილეობა ბავშვების ცხოვრებაში.

თუ საკითხს დავსვამთ ისე, რომ მანძილი ხდება უმნიშვნელო, რადუნდაც მოზრდილები ბავშვების ცხოვრებას იღებენ არა შემთხვევით, არამედ მუდმივ მონაწილეობას, სწორი არ იქნება ყურადღების გამაძვირება ასეთ არაპირებთან საკითხზე.

ზნარად იტყვიან: დედა არ დათანხმდება ბავშვს ასეთ აღზრდაზე. ეს ცრუწარმუხეობა ინტელიგენციას შორის უფრო გავრცელებულია, ვიდრე მუშებს შორის.

ახალი ქალაქები ერთბაშად უნდა ავაშენოთ ახალი წესით. ეს ზოლოსა და ბოლოს მგირი არ იქნება. ახალი ქალაქის სოციალისტური მოწყობა გაათავისუფლებს ქალს სამზარეულოში შრომისაგან, მოგვეკვს საშუალებას ჯალს გავვაზიზაო წარმოებაში. 2-3 წლის შემდეგ ჩვენში არ იქნება უმუშევრობა, პირიქით, დიდი მოთხოვნისა იქნება მუშახელზე.

ახალი ქალაქები რომ ერთბაშად უნდა ავაშენოთ ახალი წესით, ამის წინააღმდეგ არაიენ არ წვა.

სხვაგვარად ღვას საკითხი ძველი ქალაქების შიგნით მშენებლობის შესახებ.

გარდავქმნათ ძველი ქალაქები.

არ ავაშენოთ ახალი საცხოვრებელი ბინები, არამედ ავაშენოთ კეების კომბინატი, — აი ძველ ქალაქებში მშენებლობის გზა. ეს გაათავისუფლებს სამზარეულოებს, რომელიც უკავიათ საცხოვრებელი ფართობის 10-15%. იქ შეიძლება გადასაზღვრულ იქნას, რომელთათვისაც გათვალისწინებული იყო ახალი საცხოვრებელი ბინებ ს აშეხება. სურსათ-სანოვების მალაჩები გადაკეთდება სასაღილოებად და სხვა.

თუ ამას მიუხედავად ვართობს, რომელიც თავის უფლებრა ბავშვებისაგან (მიდიან და ქალაქს ვართობს საბავშვო დაწესებულებებში), მაშინ ნათელი იქნება. თუ რას შეიძლება მივადწიოთ: არ ავაშენებთ რა ახალ სახლებს, ავაშენებთ მხოლოდ კეების კომბინატებს და ქალაქ ვართობს საბავშვო დაწესებულებებს. ეს ძვირი არ ეღირება.

ეს ისევე, როგორც განუწყვეტელი კვირა, — ერთერთი იმ საკვირეულებათა პირადიარ, რომელსაც დიდხნობით ვერ ამჩნევენ. შეიძლება პირადიარ ითქვას, რომ ახლავე, დაუყოვნებლივ, არის შესაძლოა ღვადი დაწესიოთ გადასლა ბავშვების განსაზოგადოებრივულ აღზრდაზე.

პროფ. ა. ზელენკო.

ბავშვებს უნდა ეძინოსთ მოზრდილებისაგან მოზრები, ხოლო ცხოვრობდენ ერთად. მკირე ასაკის ბავშვები უნდა იძინებდენ ბავშვში და საბავშვო ბაღებში, რომლნიც მღებარებოენ იმავე უბანში, სადაც მოზრ-

ბიონერთა სიმებიანი ორკესტრი

პასხარა კომუნარი გარისადგა

ავერ, გამიზნდა ბარკადებთან მედგრად მებრძოლი გუნდი მუშების, და ავგუნდა ბრძოლის სიმღერა სადაც შენობის შეხვედრა კუთხეში! ავერ, მამასთან პატარა ჯემსიც იბრძვის უშიშრად, იბრძვის გმირულად, იქვეა თოფმა, და ბავშვის გვერდით დაცა მამა თავაფაწირულად.

— ოპ, მოგკლეს, მამა, შეტყვირა ბავშმა, ცხცხლად აენთო ორივე თვალი და უტეც შეჩერდა, დახვდა მამას, მერე სიბრაზით მტრისკენ გაფრინდა. მაგრამ დაასრცხდა იგი კომუნა, მტერი აღმოჩნდა უფრო ძლიერი, იმან მუშების ძალა მოლუნა, გამარჯვებული დარჩა ტერიი! დღეს კი საბჭოთა მხარე ახალი იგონებს წარსულ ბრძოლების სურათს, და მეექვსეღმე მშრომელი ხალხი აშენებს მტკიცედ დიად კომუნას!

ა. ბილანაშვილი.

თვით სკოლაში, ამზადებენ რა თავის პრაქტიკულსა კმეებს.

თავისუფალ დროს მოსწავლე ატარებს, როგორც მოზრდილი, იქ, სადაც მას სურს,—თავის კლუბში, მოზრდილთა სახლ-კომუნაში, საბავშვო მიბლიოთეკაში, სათამაშო მოედნებზე, კულტურულ კინოში, ერთი სიტყვით, იქ, სადაც ბავშვთა კოლექტივის მოქალაქე იბავის თავის დანიტრერესებას, სარგებლობას და თავისი მოწოდების დაქმნაყოფილებას.

ყველა ბავშვი უნდა იძინებდეს ცალკე, ბავშების ძილისათვის გამოსადეგ ოთახებში დამყარებულ უნდა იქნეს წესიერი რეჟიმი, წესიერი ძალი სუფთა ჰაერზე. ტანს უნდა მოუარონ ძილამდე და ძილის შემდეგ, ისე, რომ მოზრდილებმა არ შეუშალონ ბავშვებს და ბავშვებმა მოზრდილებს. მოზრდილთა ოთახები დიდი არ იქნება, და მათში ბავშვების ძილი არაპიგიენურია. როცა მშობლებსა და ბავშვებსაც სძინავთ, ისინი ერთიმეორეს არ ესაუბრობებიან. წოლა ერთ საწოლში მოზრდილთან საექვეთა სასარგებლო იყოს.

საქმე — ბავშვებს.

ახალ, სოციალისტურ ქალაქებში (რომლებიც უკვე შენდება) ბავშებისათვისაც ბევრი საქმე იქნება: საჭიროა დახმარება გაეწიოს მასწავლებლებს, მშობლებს და ყველა მოზრდილს სკოლის მოწყობაში, ზრუნვა სათამაშო მოედნებზე, ბაღებზე, ყვეილნარებზე, დახმარება რადიოს, მიუწყოს კავშირი საბჭოთა მეურნეობებთან, რომელნიც ქალაქებს პროდუქტებს აწვდიან, აღებულ იქნეს შეფთვა ახლო მდებარე კოლმეურნეობათა სკოლებზე, გააცნოთ კოლმეურნეთა ბავშვებს თქვენი მიღწეობა, აღებულ იქნეს შეკრება ყოველ მწვანე ხეზე, გამოეცხადოს ომი კოლოებს და ბუზებს. ხელი მოვაწეროთ, რომ არცერთი „წვრილბრუჯუაზიული“ წარმოშობის ბალინინკო არ შევა სოციალისტურ ქალაქში და თუ შევა, განადგურებულ იქნება. კიდევ თავიარი: ბავშვებმა უნდა გამოარკვიონ, თუ როგორ შეუძლიათ მათ იყენენ ერთიერთმანეთისათვის სასარგებლო.

გარდა ამისა, უნდა მოილაპარაკოთ მოზრდილებთან და მშობლებთან, რომელნიც ცხოვრობენ სახლ-კომუნებში, ურთიერთ დახმარების საკითხზე. არ უნდა იქნეს დაიფუცებული, რომ სოციალისტურ ქალაქშიც იქნება ბევრი დადანიანი, რომელიც უფრო მძიმე პირობებში იქნება ჩაყარნილი, ვიდრე ჩვეულებრივი დადანიანი. ესენია — ურუები, ბრმა ბავშვები, კოკლები და ობლები, რომელთაც არ ჰყავთ მშობლები; ესენია — მოზრდილი ავადმყოფები, რომელთაც უნდათ გართობა, დახმარება და სხე.

ძველი ქალაქების ყოველ საბინაო ამხანაგობაში შეიძლება ჩამოყალიბდეს სოციალისტური ქალაქის უჯრედი. შეიძლება ავიტაროთ დაწყება საზოგადოებრივი სახლილოს მოწყობისათვის. მაშინ განთავსდებულნი სასაზოგადოებრივი შეიძლება და შევ ჩასახლებულ იქნენ მოზინადრენი სხვა ბინებიდან. განთავსდებულ ფართობზე შეიძლება მოეწყოს ბაგები, საბავშვო ბაღები, კლუბები და ა. შ. აი ძველი ქალაქების ბავშვების დირსული აპოკანა, რის შესრულებისათვისაც მათ გაბედულად, ენერგიულად და სიყვარულით უნდა იმუშაონ.

დილთა სახლებია და შეერთებული არიან ამ სახლებთან თბილი ვასასვლელებით.

სახლები პატარებისათვის აგებულ უნდა იქნას ახალი წესით: მუშის კედლებით, ტერასებით, ბრტყელი სახურავებით (რომ მაგალა შეიძლებოდეს მზის აბზანების მიღება), ყვავილებით შიგნით და ფანჯრებზე, ხოლო ფანჯრები უნდა იყოს კუჩიდან იატაკამდე. სახლის ირგვლივ — კორდი, ყვავილნარები და სათამაშო მოედანი, გაყოფილი მოზრდილთა ბაღებისაგან დაბალი ღობეებით, რომ მოზრდილებმა ყოველთვის თვალყური აღეწონ, თუ როგორ ცხოვრობენ, თამაშობენ და ისვენებენ ბავშვები.

ბავშვების ხელმძღვანელები

დილთ პატარები უნდა ცხოვრობდენ რეგულარული ცხოვრებით, ხოლო საღამოსათვის მათ უნდა მიეცეთ შესაძლებლობა თავისუფლად დასხდნენ, ითამაშონ, დასვენონ დილის დატვირთვისაგან ამხანაგებთან, მოზრდილებთან.

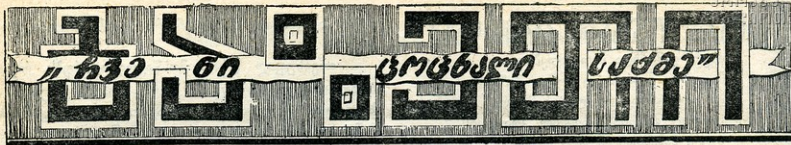
მოზრდილები, მშობლები და არამშობლები, ყველა ის, ვისაც სურს, შეუძლია და ვისაც სთხოვენ, იქნებიან ბავშვთა ცხოვრების თანაშემწენი, რომ ბავშვებში გამოიქვეყნდეს ახალი, სოციალისტური დამოკიდებულება საკუთრებისადმი, ამხანაგისა და კოლექტიური შრომისადმი.

პედაგოგებს გამოაყოფენ უნარიანი დღეებისაგან, მამებისაგან და პირენახელმძღვანელებისაგან, რომელნიც წავედენ პედაგოგებად იმიტომ, რომ მათ ეს საქმე მოსწონთ.

მომავალი ქალაქების სკოლები.

სკოლები უნდა მოეწყოს თავისი საერთო საცხოვრებლებით ცენტრალურ უბანში, რამდენიმე საცხოვრებელ უბანს შორის. სკოლებში სასკოლო და სკოლისგარეშე საქმე უნდა იქნეს გაერთიანებული.

სკოლა — მუშათა კოლექტივია და მუშაობს წარმოებაში; მხოლოდ დროის ნაწილს ატარებენ ბავშვები

რაიკომომ, მოგვასჯიე უკრდლ გე

დიდი ხანია მას შემდეგ, რაც სიღნაღის კ. კ. რაიკომთან გამოიყო პიონერთა სარაიონო ბიურო. უნდა ითქვას, რომ ის ვერ ხელმძღვანელობს სიღნაღის რაიონის პ/კოლექტივებს. აი ფაქტები: სიღნაღში 1928-29 წლამდე არსებობდა პიონერთა ცოცხალი ვაზეთის წრე, რომლის მუშაობა დამაკმაყოფილებელი იყო, მაგრამ შემდეგ ხელმძღვანელმა თავი გაანება მუშაობას, და პიონერებმა გული აიკრუეს უყურადღებობის გამო ერთმა პიონერმა გაფლანგა 11 მანეთამდე წრის ფული, რაიბიურომ კი არავეითარი ზომები არ მიიღო. წრეში გამეფდა უღის-ცუბონობა, და ბოლოს წრე მთლიანად დაიშალა. ვისი ბრალია? ცხადია, რაიბიუროსი.

სიღნაღშივე არსებობს თემის პიონერთა სამკითხველო. ამ სამკითხველოს მუშაობა პიონერების ინიციატივით თანდათან მიის მიდის, მაგრამ გუხვდება ავტომედ დამაბრკოლებელი მიზეზები. სამკითხველოში არის ზოგიერთი არასაპიონერო წიგნი (მაგ. „ამოკი“), რასაც რაიბიურო არ აქცევს ყურადღებას. რაიბიურომ არ იცის, თუ რამდენი წიგნია, როგორ მუშაობს ეს სამკითხველო. დღეს სიღნაღში ბევრ ალგას წიგნები ღებება მოუხმარებლად, სიღნაღის პიონერთა სამკითხველოს კი ცოტა წიგნი აქვს. რაიბიურო ამ დროს საღათას ძილშია.

სამკითხველოში პიონერებმა მოაწყვეს ლენინის კუთხე და რამდენიმე ათეული წიგნიც იყიდეს.

სკოლებთან ფორპოსტები ბევრგან არ არსებობს, ხოლო სადაც არის, იქ მისი მუშაობა სუსტია. ასეთ უყურადღებობას ბოლო უნდა მიუღოს, სიღნაღის რაიბიურო გამოღვიძების გზას უნდა დაადგეს.

„წითელი აკი“

ქუთაისის პიონერები თესვის კამპანიის

ქუთაისის პიონერთა ორგანიზაცია საქ. ბ. კ. ო. ცენტრალურ ბიუროს დირექტივების საფუძველზე შეუდგა სამზადის საგზაუფულო თესვის კამპანიისთვის. ამ მიზნით რაიბიუროს ინიციატივით მოეწყო ქალაქის პიონერკოლექტივების ხელმძღვანელთა თათბირები, სადაც დამუშავდა საგზაუფულო თესვის კამპანიაში პიონერების მონაწილეობის საკითხი. ამასთან დაკავშირებით სოფლის პიონერკოლექტივებისთვის ხელმძღვანელობის გასაწყვედ მიმავრცელდა არიან ქალაქის პიონერკოლექტივების ხელმძღვანელები და პიონერკომკავშირელების საუკეთესო აქტივი. პიონერთა ორგანიზაციამ ამასწინად აღმასკომის ბაღში მოაწყო შაბათობა, რომელშიც მონაწილეობა მიიღო 300 პიონერმა. ბაღი გასასუფთავეს სხვადასხვა მანვე მცენარეებისაგან, აგრეთვე ეწყობა პიონერების შაბათობები კოლმურწნობებში.

ივანე ბუხიაი

ლანჩაიონის პიონერთა მრგვანიაციის მონაწილეობა სკოლის ხასპამდე ლაშკარობაში

ლენრაიბიურომ გამოაყო 3 ხელმძღვანელი სკოლის ასაკამდე ლაშკარობის რაიონულ საბჭოში, აგრეთვე რაიონული საბჭოს დასახარებლად საქმეში ჩაბმულია პიონერთა მსუბუქი კავალერია.

ამასთანვე ყოველ საბავშო ბაღს და კერას მიემავრა პიონერთა თითო კოლექტივი; კერასთან მიპაზრებული პიონერები სწვრენ პლაკატებს და ლოზუნგებს ლაშკარობის მნაშენლობაზე, მონაწილეობენ სკოლის ასაკამდე ბავშვების აღრიცხვის ჩატარებაში; პიონერები იღებენ აქტიურ მონაწილეობას კერების მიერ ფასიანი წარმოდგენების ჩატარებაში, რომლის შემოსავალი სასკოლო ასაკამდე ლაშკარობის ფონდში მიდის. პიონერთა მსუბუქი კავალერია აწყობს კერების გასინჯვას სხვადასხვა ნაკლის აღმოსაჩენად (მაგ., მე-7 საბავშო კერაში ხატების აღმოჩენა და სხვა). ამგვარად პიონერები მონაწილეობენ სასკოლო ასაკამდე ლაშკარობაში, რომლის მიზანია 3-7 წლის ასაკის ბავშვების აღრიცხვა, ბინების გამოძებნა, ახალი ჯგუფების ან კერების გახსნა და მათში ამ ბავშვების ჩაბმა.

ტფალისის სახ. უნივერსიტეტთან არსებულ ამ. ტოროშელისის სახელობის ნორჩ პიონერთა კოლექტივმა შეაგროვა 2 ტონა საუტილიზაციო ნედლეული. პიონერები დიდი ხალისით ეცილებოდენ ამ საქმიანობას.

პიონერები უტილიზაციის შეგროვების უკრდსა

ოზურგეთის პ/კოლექტივი აქტიურ მონაწილეობას იღებს უტილიზაციის შეგროვების საქმეში.

პ/კოლექტივში საუტილიზაციო ნედლეულის შეგროვებასთან დაკავშირებით გამოიყო დამკვირვებელი ბრიგადები. სწარმოებდა ბრიგადებსა და ცალკე კოლექტივებს შორის სოც/ეკონომიკა. ნატუნების თემის ნორჩ პიონერთა კოლექტივს ამოკანად ჰქონდა დასახული შეგროვების 1 1/2 ტონა ნედლეული და ამ მიზნით გამოიწვია ხუარაბეთის ნ/ვ. კოლექტივი. სოფ. კახურის პ/კოლექტივის მიერ მოეწყო შაბათობა ნედლეულის შესაგროვებლად. შეგროვდა 640 კილოგრამი ნედლეული. ებოს კ. კ. უჯრედთან არსებულმა ა. დოლიძის სახელობის ნ/ვ. კოლექტივმა მოაწყო შაბათობა, რითაც შეგროვდა 1 1/2 ტონა ნედლეული; ამავე კოლექტივმა ამ მიზნით გამოიწვია ჩოხატაურისა და ლანჩხუთის 10-წლედთან არსებული პ/კოლექტივები.

პიონერთა დაგვირგობი ბრიგადის სა- გარეჯოში

აწ 25 თებერვალს საგარეჯოში (ქახეთის ოლქი) ჩაეღდა ტფ. რ. გზის მე-4 შრ. სკოლის და მასთან არ-სებული ინტერნატი პ/კოლექტივითა დაშკერელი ბრიგა-და; ბრიგადის ხელმძღვანელობდა ამხ. გომარელი.

ბრიგადის მუხანს შეადგენდა დაეთვალერებია სა-გარეჯო და მისი მახლობელი კოლმურწუნობანი, პიონერ-კოლექტივითა საქმიანობა და მათი მონაწილეობა საგა-ზაფხულო თესვის კამპანიის ჩატარების საქმეში.

ბრიგადა ორ ნაწილად გაიყო. ერთი ჯგუფი—15 ბავში—გამეზავრა კაკაბეთისაკენ, მეორე კი თვით საგა-რეჯოში დარჩა.

ბრიგადამ იქურთ პ/კოლექტივს ჩაუტანა ლიტერა-ტურა და დაუდგა რადიომიმღები. კაკაბეთის გლეხთა უმრავლესობა ჩამბულია კოლმურწუნობაში.

ბრიგადამ ჩასვლისთანავე გამოუშვა კედლის ვახეთი სათაურით „ვაშენოს სოციალიზმი“, რომელშიც აღგი-ლობრივი სკოლის პ/კოლექტივმა აქტიური მონაწილეობა მიიღო.

ბრიგადამ ჩაატარა საუბრები როგორც პ/კოლექტივ-ში, ისე გლეხობაში. საღამოობით გლეხობა იყრიდა თავს ბრიგადის ბინაზე, სადაც მას ასწავლიდენ სხვადა-სხვა კულტურულ ვასარობებს.

გამოირკვა, რომ პ/კოლექტივი ვერ იღებდა აქტი-ურ მონაწილეობას კოლმურწუნობების ჩამოყალიბებაში გლეხობის დასახმარებლად, აქის მთავარ მიზეზად ის უნ-და ჩაითვალოს, რომ კოლექტივს არ აქვს სათანადო პო-ლიტმობალება, არ აქვს სამედრო წრე და არ იცნობს ახალი მეთოდით მუშაობას. ამ საკითხების შესახებ ბრიგადა ესაუბრა მას.

ბრიგადამ ჩაატარა საზეიმო სხდომა, 25 თებერ-ვლისადმი მიძღვნილი სხდომის დამთავრების შემდეგ მო-აწყო საღამო-წარმოდგენა ბრიგადის ძალებით, და აღგი-ლობრივმა პიონერებმა აქტიური დახმარება გაუწიეს მას. ბრიგადის მეორე ჯგუფი თვით საგარეჯოში დარჩა; აქაც ბრიგადამ დადგა ერთი რადიომიმღები.

საგარეჯოში პ/კოლექტივის მონაწილეობა თესვის კამპანიაში არ არის დამკმაყოფილებელი, — აქაც მიზეზი პიონერთა მოუშვებლობაა.

ბრიგადამ აქაც გამოუშვა კედლის ვახეთა „ბრიგა-დის ხმა“. ბრიგადამ შეაკეთა სკოლის დამტკურელი მერ-ხები, მუკიდები და სხვა.

ყოველივე ზემოაღნიშნულის გამო ბრიგადამ კარ-გი შთაბეჭდილება დასტოვა როგორც პიონერკოლექტივ-ზე, ისე გლეხობაზეც.

გველბიანი

პიონერხელმძღვანელთა გაღასაგზა- დავლი კურსები

სიღნაღში გაიხსნა პიონერთა ხელმძღვანელების გა-ღასაზადებელი კურსები, სადაც მეცადინეობს 29 კაცი. მეცადინეობა აქვთ დილით და საღამოობით; კურ-სებზე მინაგრებული არიან ხელმძღვანელობისათვის აქტი-ური ამხანაგები.

ნელაულს ვაპროვებთ

უტილენდელულის შგროვების საკითხი ცაგარის რაიონის (ქუთაისის ოლქი) საბავშვო სახლთან არსებულ ნ. პ. კოლექტივშიც დამუშავდა. კოლექტივის წევრები აქტიურად შეეცადნენ ამ დილ საქმეს, გამოკრავით პიო-ნერთა ბრიგადები და შეეცადნენ მუშაობას. ჯერჯერო-ბით შეგროვებულია 800 კოლფარამი (ჩვენს კოლექტივში 25 პიონერია) და საკითხის გატარებაში გამოვიწვიეთ თვ-გილობრივი ნ. პ. კოლექტივები.

ს. ლორთქიფანიძე

უკანალ „პიონერი“-ს ვაპროვებთ ლენრაიონში

ლენრაიონის ყველა კოლექტივს გამოყოფილი ჰყავს ბეჭდვითი რწმუნებულები, რომლებიც ატარებენ ხელის მოწერას პიონერებსა და დაურაზმავ ბავშვებში; აქამდე ეურნალ „პიონერი“-ს და „ოქტომბრილი“-ს ვაგრცელება ძალზე მოისურებდა, ამეამად კი, რადგან ლენრაიონი-რომ ჩაატარა ფართო კამპანია, რაიონში უკვე ვაგრცე-ლებულია 570 ცალი უფრნალი „პიონერი“ და „ოქ-ტომბრილი“. ჩვენი მიზანია ერთი თვის განმავლობაში 1500-მდე ავიყვანოთ ეს რიცხვი.

მაღე ლენრაიონიურო მოაწუბს ამ უფრნალების მკითხველთა კონფერენციას.

უკანალს ვაპროვებთ

ჩვენი კოლექტივი ავრცელებს უფრ. „პიონერი“-სამ-სამი თვით 20 ცალის რაოდენობით და ამავე მიზ-ნით ვიწვევთ საჩხერის რაიონში შემავალ ყველა ნ/პ. კო-ლექტივს.

გოგიატა საყვარელიძე

გამოვიწერე სამი ცალი უფრ. „პიონერი“ და ამ მიზნით ვიწვევ მარიად ორახელაშვილის სახელობის პ/კოლექტივს.

თ. ხირაძე

ბრიგადალი პიონერის წაილი

ჩვენ ტფლისიდან გავემგზავრეთ 16 თებერვალს და დიღომში მისვლამდე გზაში შეხვედრილ გლეხებთან ვა-უბრობდით.

დიღომში მისვლისას გამოეცხადით საბჭოს თავ-მჯდომარესთან, რომელმაც მივგამარა სტალინის სახე-ლობის არტელზე. დიღომში კიდევ დაგვხვდა სამრეწველო-ეკონომიური ტექნიკუმის 60 მოწაფე—ბრიგადირი.

დიღომის გლეხობა ჩვენს ბრიგადას აღფრთოვანე-ბით შეხვდა; ისინი უმარავ შეკითხვას გვაძლევდენ რო-გორც საგაზაფხულო თესვის კამპანიის, აგრეთვე კოლ-ექტივიზაციის შესახებ, რაზედაც ჩვენ მიერ გარკვეულ პასუხს ლებულობდენ.

არტელში მოგვცეს ერთი ოთახი, რომელიც მოვა-წყვეთ ბელადის სურათებით და დავედგით რადიომიმ-ღები.

ჩვენ მიერ მოწყობილ რადიომიმღებთან გლეხობამ მოიყარა თავი; ისინი ყოველდღე უსმენენ. გამოუყვებით კედლის ვახეთის სპეციალური ნომერი, ჩამოყალიბებთ ამხ. სტალინის სახელობის პიონერკოლექტივი (სტალინის სახელობის არტელთან) 110 პიონერის შემადგენლობით, აღვრცეებთ წერა-კითხვის უცოდინარნი და მივემარეთ ინდივიდუალურად მათთვის წერა-კითხვის სწავლებისათვის.

მანკიერი ჭანჭიბი

ხამი თვალებით.

დღისით თუ ღამით, ავღრიან თუ მზიან დღეებში, ხამი თვალებით ერთფეროვნად წარმოადგენს ორთქლმავლების ფარებს.

ბამბის ქულებივით სივრცეში ავარდნილი რუხი ნისლი და საკვამურებიდან ანახვეფი ეფუქუნა წვიმა...

ცა მუდამ პირქუში და დანისლული... რონებს შუა მახუთიანი ქოქები.

უწერს ფარობა და აცივლებული ორთქლმავლები... ავგარ...

ფარებიდან გასავლელად გამზადებული ორთქლმავალი დოღის იორღისავით დასაოთხად იწყურება...

ქმინავს და გუზგუზებს, მაგრამ ჯერ ადრეა, და მემანქანის მოქნილი ხელები სწრაფად აცლის მას ჩქარი მოძრაობისათვის საჭირო ენერჯიას... აცლის დატვირთვით ორთქლის მარავს, და ახოზობილი მძლავრი ორთქლმავალი ბორავებს და ბუხბუხებს ფარებს შიგნით ერთმანეთზე გადახართლურ რონებზე...

მემანქანე და მისი თანაშემწე დიდის მზრუნველობით დასტრიალებენ თავს გაჩაღებულ ორთქლმავალს: წმენდენ, ზეთს უსვამენ, ასუფთავებენ...

— გამოუშვით ორთქლმავალი! — დაიხორტინებს ტელეფონის მილი სადგურიდან, და აქშინებული ორთქლმავალი გუზგუზობით მიიკვლევს გზას.

მუშეშეშით სიანხავია გაჩაღებული ორთქლმავალი, მაგრამ ყველაზე უფრო თვალწამრატავია ის ღამით...

ხედავ, მოდის უზარმაზარი, თვალბედაბრიალებული მანქანა და პირიდან ცეცხლის ოხმივარს ისვრის... ბღავის და ქშინავს ყოველ დაბრკოლებას წესდებით გათვალისწინებულ ნიშნულ ადგილას...

მაგრამ... ყველა მათგანი როდია დაჯილდოებული ამკვარი ბედნიერებით.

ამიერკავკასიის რკინისგზებზე, რომლის სიგრძე დაახლოებით 2050 კილომეტრს უდრის, სულ შვიდასამდე ორთქლმავალია და მათ შორის ორასზე მეტი შრომის ინვალიდია: დამტყრელი, დამწვარი, და მანკიერი, ერთი სიტყვით, ისეთი, რომელთაც ხანგრძლივი მკურნალობა სჭირდება, რემონტი, გამოცოცხლება...

და აი: ღონისის უბანში, ლიანდაგს იქით რომ თავშებოლილი მიწები მოჩანს, მკვარტლით შემთრული, რუხ სახურავებს-ქვეშ რომ დიდორნი ალაყაფის კარებია, შუშაბანდშემოვლებული, იქ არემონტებენ ავადმყოფ ორთქლმავლებს: აახლებენ დატყრელ ქვაბებს, სცვლიან საორატელ შილებს, გაცვეთილ ბორბლებს, ხრახნებს და პანტიკებს...

იქ იპედება დამსხვრეული ორთქლმავლები, იქ მიიჩქარიან ყოველ დღით საყვირზე გამოფხიზლებული კუნთებდაძარღვული მუშები... ყველა მათგანი შრომის ზუსტი განაწილებით დიდის მზრუნველობით დატრიალებს თავზე თავის მიჩნეულ სამუშაოს, მუშები დატრიალებენ და ელვის სისწრაფით ამოძრავებენ გავარჯერებულ სამქედლოში გრდემლზე მოქნულ ჩაქუჩებს...

იცვლება დატანული ნაწილები, იცვლება უვარგისი ბორბლები, ხრახნები, მიწები...

იღებება ორთქლმავალი და გაჯანსაღებული, კაპიტალური რემონტიდან გამოუსული უბრუნდება საორთქლმავლო ფარებს...

სამოკავშირე ორთქლმავალი ეკურნება ყოველწლიურად ტფილისის სარემონტო ქარხანაში, სამოცი დახვარებული და დამსხვრეული ორთქლმავალი გამოდის სასულაოდან მოძრაობაში...

მავსადამე, ორთქლმავალი ეკურნება დეპოებში დროებითი ხასიათის დაავადებიდან, მაგრამ ეს როდი ყოფნის ზვენი ქვეყნის მოძრაობას.

დეპოებია ბაქოში, ბალაჯარაში, განჯაში, ტფილისში, ლენინკანში, ხაშურში, ბორჯომში, შორაპანში, სმეტრედიაში; ქარხანა: ტფილისში და დამხმარე ქარხანა ბაქოში, მაგრამ ვერ აუღიან საჭირო რემონტების წლიურ მითხოვნლებას, და ხშირად ჩვენი ავადმყოფი ორთქლმავლები იგზავნება რუსეთში სამკურნალოდ.

იზრდება მოძრაობა... იზრდება ორთქლმავალთა სერთო რიცხვი...

იზრდება მუშახელი, და მოძრაობით გაბრუნებული ლენინის უბანი ამჟამად დაპყრებს თავზე რევოლუციონერი წარსულითა და აწმყოით ქედმაღალს, შრომის ქარცეცხლში დაეჯაკცებულ პროლეტარიატს, რომლის ძლიერებაზე აშკარად მტყუყვებს გაბრიალებული დაზნები, დინამოთა ხრიალი და დამწყრივებული, გასახურებლად გამზადებული ქუშინდელი ინვალიდი ორთქლმავლები...

დიდაა ქარხანა და ქარხნის პროდუქციის საერთო ღირებულება, მაგრამ კიდევ უფრო დიდია და უზარმაზარი ის ენტუზიაზმი, რომელსაც გულთ ატარებს თითოეული რკინისგზელი დეპოში, ქარხანაში, დაზგისთან თუ დაზგის გაერეში...

ინლესტრიალური ტექნიკუმიდან

გუგუნებს დეპო სამქროებით... დაზგებთან დარაზხულან მახუთში გამურული ისტატები...

ოწინარს გააქვს ლედეგზე რახრაბი, და დამხმარე ლედეგი ამოძრავებს სახარტო თუ სახეიწკლო დაზგებს...

გუგუნებს გავარჯერებული სამქედლო, და ცხელცხელი ხრახნები ეხორცება ორთქლმავლებს სხეულზე.

ტრიფინი გულდასმით ათვლიერებს ახლადამოხსმულ ორთქლმავლის ნაწილებს და სინჯავში ხელგვიანობს.

სახეიმნარევის ნორმ ბიუჯეტო წინა მკვლევარს სამბო

მონსეს ზარები

ბრიგადა კი დამკვერელ წესებზეა გადასული.

— შენ, ეი! რას ჩაიკრიტებ მაგ კანჭიკს და აღარ ეშვება?

ტრიფონი გამოერკვა მოულოდნელი შეძახილით და კანჭიკი ხელიდან ხელში გადინაცვლა... ისევ დააკვირდა, ოსტატს შეკითხვაზე არაფერი არ უპასუხა.

— არ გეკმის?—გაიმეორა ბრიგადის უფროსმა.

— მანკერია და...

— რით არის მანკიერი?..

ოსტატი ტრიფონს მიუახლოვდა, ჩაქუჩი ქაშარში გაირკო და კანჭიკს დააკვირდა...

— რით არის მანკიერი?

— აი, ნასერტები რომ აქვს...

— უჰ, შე ინდაური! რამდენჯერ მითქვამს, რომ ასეთ უმნიშვნელო ნასერტებს ყურადღებას ნუ მიაქცევ მეტი.

— ფიზიკის კანონის თანახმად...

— რაო? ფიზიკისო?—დასცინის ტრიფონს ახანაგებმა.

— ფიზიკის კანონის თანახმად ფულურო აღგიღები გახურების დროს...

— კარგი ერთი... მოჰყვები ხოლმე ფილოსოფოსობას... აქაო და ინდუსტრიალური ტექნიკუმიდან ვარო და თავი მართლა ინჟინერად წარმოუდგენია...

— ფიზიკოსი!

— პროფესორი!

— კარგია, გეყოფათ... მოიტა კანჭიკი და შენ საქმეს მიხედ... თქვენ რაღას უღვებართ? აბა, დაზგებთან ჩქარა!...

გადავიდა ბრიგადის უფროსის განკარგულება ჯგუფიდან ჯგუფში, და ახმაურდა ისევ რამდენიმე წუთით შეჩერებული დაზგები.

— შე წინააღმდეგი ვარ ორთქლმავალზე მაგ კანჭიკის მიმავრების და თქვენ როგორც გინდათ... მოსალოდნელია, რომ კანჭიკი გატყდეს პირველსავე გახურებაზე.

— აბა ოსტატი შენ ყოფილხარ, ჩემო ტრიფონ, მოდი და შენ იმუშავე ჩემს ადგილას, მე კილევ შენი მოწაფე ვიქნები...

— მე უფროსობაში არავის ვეცილები, მაგრამ ფიზიკის კანონის თანახმად ნასერტეიანი ფოლადი გამძლე არ არის...

— კარგი, კარგი, ერთი, ტვინი ნუ გალაყაყ შენი ფიზიკითა და მათემატიკით! ოცი წელიწადია ოსტატი ვარ და ეგ შენი ფიზიკა თუ არ მისწავლია, იმიტომ ორთქლმავლები ვერ დამირეძმონტებია, აა!

ტრიფონი დაღუბდა. დანაღლეიანდა... ხედავს, რომ მას სასაცილოდ იგდებენ ფიზიკისა და სხვა მეცნიერული ტერმინის ხსენებაზე.

ტრიფონმა ინდუსტრიალური ტექნიკუმი დაამთავრა, დაამთავრა წარმატებით...

მათემატიკური საგნები და განსაკუთრებით ფიზიკა და ქიმიკა კარვად ჰქონდა მას შეთვისებული. ამიტომ ხშირად წამოიშველებდა ხოლმე საუბარში ფიზიკისა და მათემატიკის ამა თუ იმ ფორმულას, მაგრამ...

გადმოსკდებოდა დაცივნის ნიაღვარი, და ხმაჩაქმედილი ტრიფონი იღვა დაზგასთან თავჩაღუსული.

— რამ გავაშტრა? აღარ უნდა იმუშაო?—ისევ შეუტია ტრიფონს გაბრაზებულმა ოსტატმა და დაზგაში გამართულ ხრახნზე ქლიბი მოიმარჯვა...

— მოხსენი, ოსტატო, ჩვენი ბრიგადიდან...

— მერე, სად გავგზავნიო... თუ ჩვენთან არ ვარგა, სხვაგან როგორ გამოდგება?..

— ინსტიტუტში გავგზავნით ფიზიკის ლექტორად...

ტრიფონი აიღეწა...

— კარგია, გეყოფათ ლაკუმბო... საქმეს მიხედეთ... ხვალ ორთქლმავალი უნდა გამოვეშვათ.

— ტრიფონი მოდი აქ ორთქლმავალში შეძვერი და დღეს ის იმუშავე...

— იმუშაოს რა...

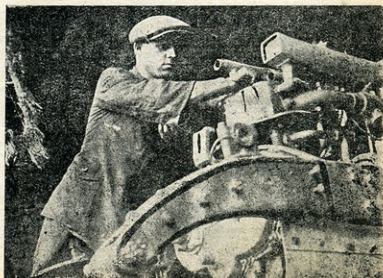
— ერთხელ ეგეც გაითუთხნოს პაცანასავით...

— შე გათუთხენისა და გამურვის რიდი არასოდეს არ მქონია, თქვენ ფიჭრი ნუ გაქვთ...

ტრიფონი შეძგრა ორთქლმავალში, და რამდენიმე წამის შემდეგ გაისმა ორთქლმავლის გულიდან ყრუ ბაგაბუვი და ჩაქუჩის გრილი...

ბრიგადა ჩქარობდა ორთქლმავლის შეკეთებას...

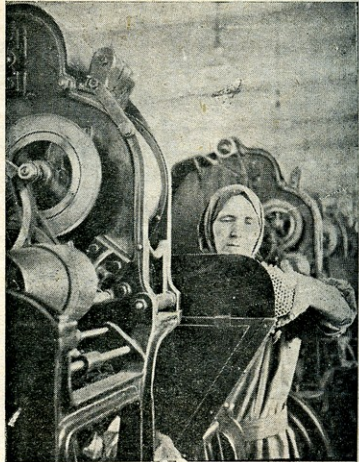
ორთქლმავალს კი ელოდებოდა საორთქლმავლო ფარები.

კომპაზიტორი მანქანასთან

საცდელი მგზავრობის დროს

ორთქლმავალი მზად იყო დანიშნულ ვადაზე...
 ცნობა გაუზავნეს დეპოს უფროსს, და დღეს ორ საათზე უნდა გაისინჯოს გზაში ორთქლმავალი.
 ბრიგადა ელოდება საცდელ გამგზავრებას... გამზადებული ორთქლმავალი კი დგას მთავარ ხაზზე და ნიშანსვეტის გახსნას ელოდება...
 მოვიდა დეპოს უფროსი ინჟინერიც. ბრიგადა მზად არის...
 ტრიფონი თავს დასტრიალებს ორთქლმავალს და მანკიერი ჭანჭიკის ადგილმდებარეობას ათვალერებს...
 ტრიფონმა იცის, სად არის დამაგრებული მანკიერი ჭანჭიკი...
 მას ძალიან აინტერესებს ჭანჭიკის გამძლეობის საკითხი...
 აინტერესებს, რადგან ამით ფიზიკის კანონებსაც შეამოწმებს.
 ნიშანსვეტი გახსნეს...
 ორთქლმავალმა დაიგუფუნა...
 ყველანი ვარს შემოებვიენ გამოცოცხლებულ ორთქლმავალს და გარშემოსავლელზე ადგილები დაიკავეს...
 — მივდივართ, — განაცხადა ბრიგადის უფროსმა, და შემანქანებ საჭე გადასწია...
 აქშინდა ორთქლმავალი... აგუფუნდა და დაიძრა ადგილიდან...
 — შ, შ, შ, შ — გაისმა ჰაერში, და ტყვიისფერი ნისლი გავვა რკინის ლიანდაგზე...
 — ლუგ ლუგ — ლუგ — ლუგ! — დუგდუგებს გაქანებული ორთქლმავალი და ებრძვის ნავთლულისკენ მდებარე აღმართს...
 ორთქლმავალი გასცდა არსენალს...
 მიჭრის ორთქლმავალი 60 კილომეტრის სისწრაფით საათში, და ყველა კმაყოფილია მორიგი წარმატებით...
 ოსტატს თავი მაღლა უჭირავს და დეპოს უფროსს ამაყად შეჭყურებს თვალებში, თანაც გზის სისწორეზე მიუთითებს.
 — რომ სწორი გზა იყოს, 80 კილომეტრსაც მოეუსავამი...
 მიჭრის ორთქლმავალი...
 წყლის შხეფები მოაქვს პირქაის მგზავრებისაკენ, და გარშემოსავლელზე მდგარი მუშები თითქმის გაიწუწუნეს...
 — შ-შ-შ-შ! — აქშინდა ორთქლმავალი...
 ავარდა ნისლი ბორბალს ზევიდან, და იქლო სისწრაფეში...
 მონომეტრი ბოლომდე დაესული, ორთქლმავლის სისწრაფე კი კლებულობს...
 — რა ამბავია?
 — რა მოხდა?
 — ორთქლი გამოდის ბორბალს ზევიდან და კლებულობს სისწრაფე...
 — გააჩერეთ ორთქლმავალი...
 ორთქლმავალი დადგა.
 — გასინჯეთ ნაწილები...
 — საორთქლო მილებს დააკვირდით...
 ტრიფონი ვადმოხტა ორთქლმავალიდან მანკიერი ჭანჭიკისაკენ გაექანა...
 ყველანი ვაფაციკლებით დაქებენ ორთქლმავლის შეჩერების მიზეზს.
 დაქებენ, მაგრამ ვერ ნახულობენ...

ქალი ქარხანაში

ტრიფონი მიუახლოვდა ორთქლმავლის ნაცნობ ნაწილს, შეხედა ჭანჭიკს და...
 — აი, ახლაც აღარ დაიჯერებთ?! — წამოძახა მან თავბრულდაგვეულმა.
 — რა მოხდა? — იკითხა დეპოს უფროსმა.
 — რა მოხდა? — განერვიულდნ ბუშები.
 — მანკიერი ჭანჭიკი გამოვარდნილა.
 — მანკიერი ჭანჭიკი? — მოიღრუბლა ოსტატი.
 დეპოს უფროსი განცვიფრდა, გაუკვირდა ოსტატის უეცარი მოწყენილობა.
 — რომ მოვაწყინა, ვანო? ჭანჭიკზე ადვილი გამოსაცვლელი რაღა არის?...
 — საჭმე გამოცვლაში როდია, საჭმე ისაა, რომ...
 ვანომ ყველაფერი უამბო დეპოს უფროსს.
 — ფიზიკაც... ფიზიკაც საჭირო ყოფილა, ამხანაგებო! ძალიან საჭირო... მე ოცი წლის ოსტატი ვარ და დახვ, გუშინდელი ბავში წინგნებში გახუჩარებული ფორმულებით მიხვდა, რომ ჭანჭიკი მანკიერი იყო და გახურების დროს ვერ დამაგრდებოდა... აი ცოდნისა და მომზადების საუკეთესო შედეგი... ჩვენ კი სასაცილოდ ვივადლებდით მას, რადგან ჩვენ თვითონ ცოტა გავგებება ფიზიკის.
 ყველანი დარცხვნილი შეყურებდნ ტრიფონს და თითქოს პატრების თვალებით შესთხოვდნ მას, მაგრამ ტრიფონი თავისი ფიზიკისა და მათემატიკის ფორმულებით ისე იყო ვატიკებული, რომ ვერც კი ამჩნევდა, თუ რა ხდებოდა მის გარშემო.
 — ყოჩაღ, ტრიფონ, ყოჩაღ! — მოუწონა ტრიფონს დეპოს უფროსმა და იქვე გასცა ვანკარგულეება ტრიფონისთვის ერთი თანრიგით ჯამავირი მოემატეხინათ.
 პ. ჩხიკავაძე

როგორ მოვაწყოთ ხუთწლიანი პერიოდი.

საქართველოს
ხალხური

ხუთწლიანი იდგის შესწავლისა და პროპაგანდის ამოცანა, აგრეთვე მთელი ბავშვობის ყურადღების დარაზება და **ბავშვობის** განხორციელებაში მონაწილეობის მისაღებად, მოითხოვს ამ მუშაობის ახალი და წარმატებული ფორმების შექმნას; ამ მუშაობის ერთ-ერთ მომენტს წარმოადგენს ხუთწლიანი პერიოდის პიონერკოლექტივებსა და სკოლებში.

რა უნდა ასახოს ხუთწლიანი პერიოდის კუთხეში? ამ კუთხეში უნდა მისცეს პასუხი ყოველ პიონერს, ყოველ მოსწავლეს, მუშას და გლეხს იმის შესახებ, თუ როგორ შეიცვლება სამბოთა საქართველოს სახე ხუთი წლის შემდეგ, როგორ უთანასწოროდებიან კულტურულად ჩამორჩენილი ხალხები სოციალიზმის მშენებლობის ტრეპის სამბოთა კავშირში, როგორ შეიცვლება ფაბრიკა, ქარხანა, რომლებთანაც არსებობს კულტურები, რას გააკეთებენ პიონერები და ბავშვები, რომ უფრო მაღელ განხორციელდეს ხუთწლიანი, როგორ შეიცვლება სასოფლო მეურნეობა ხუთი წლის შემდეგ.

გარდა ამისა, ამ კუთხეში უნდა ასახოს კოლექტივის, სკოლის და მთელი ბავშვობის ყოველდღიური მუშაობა ხუთწლიანი შესრულების დარგში. ამისათვის უნდა დაევიწყოთ როგორც ის და გვეყვება მოსკოლში, რომ მათ გამოაზარდონ ანშლაგები, ლოზუნგები, პლაკატები, დიარაგები, სენები და მაცენტები ზაჰისის, ფაბრიკა-სკოლის, რომლებიც გამოხატავენ მათ ახალადღე ვითარებას, მათ გვერდით კი უნდა მოათავსონ მაცენტები, რომლებიც განიხილავენ, თუ როგორ იქნება ეს დაწესებულებები ხუთი წლის შემდეგ. შეიძლება მათ დაეველოს სინათლის ლოზუნგების დამზადება და სხვა.

როდესაც დაგვალბებენ შესრულებული იქნება, როგორ უნდა შეუდგეს კუთხის მოწყობას; აქ მხატვრულად, სანტიერესოდ მოათავსებენ მთელ ზემოაღნიშნულ მასალას. რასაკვირველია, ამ კუთხის შუაგულში უნდა დიდი როლი ითვინოს სურათი აღმშენებლობის ფორზე, წარწერები უნდა შეიცავდეს მის აფორიზმებს ელექტროფიკაციის და ქვეყნის კულტურულ-მეურნეობითი აღმშენებლობის სხვა დარგების შესახებ.

იმისათვის, რომ კუთხე მიმზიდველი იყოს, რაც შეიძლება მეტად უნდა იქნეს გამოყენებული ფოტოგრაფიული სურათები და ნახატები ხუთწლიანი შესახებ.

შეიძლება დაიკლებულ თაროებზე ანდა მაგიდებზე უნდა მოწყონ საერთო ამიერკავკასიის და ევროპის კაქართველოს ხუთწლიანი საკითხების შემცველი პატარა პოპულარული ბიბლიოთეკა.

აქედ-იქით, ორივე მხარეს შეიძლება დაიკლოს რუკა „ამიერკავკასიის და ევროპის კაქართველოს სახალხო მეურნეობის მშენებლობა“ (ხუთწლიანი მასალების მიხედვით).

განსაკუთრებული ადგილი უნდა დაეთმოს იმის ასახვას, თუ რას გააკეთებენ პიონერები ხუთწლიანი შესასრულებლად. აქ შეიძლება გაკეთდეს პლაკატი „დავაჩქაროთ ხუთწლიანი განხორციელება პიონერთა და მთელი ბავშვების მილიონიანი ძალების დახმარებით“; ეს პლაკატი უნდა გაკეთდეს სრულიად საკავშირო შეკრების განუწყობისა და სოცშეგებების შესახებ ნ-რჩ პიონერთა ამიერკავკასიის ბიუროს მიერ „ზაქლოკომთან.“ „ზაქსელსაიუთან“ და რადიოცენტრთან დადებულ ბელშეკრულების მასალების მიხედვით. ციფრების შემცველი მთელი მასალა გამოხატული უნდა იყოს რაიმე სურათით, მაგალითად: პიონერი დგას სანიშნო საჭათმესთან, გვერდით არის ქათმების ეზო; სურათს ქვეშ აქვს წარწერა: „გავაკეთოთ წიწილეპნისთვის ხუთიათისი პატარა სახლი და მოვაწყვათ ბავშვთა ხუთიათისი ამხანაგო-

ბა, რომლებს მიზანი იქნება ფრინველების მოშენება. თითოეულ ამხანაგობას უნდა ჰყავდეს 25 მთელი. ეს მისცემს სახელმწიფოს 50 მილიონ მანეთს“ და სხვ.

აქვე უნდა იყოს გამოხატული კოლექტივისა და სკოლის მუშაობა ხუთწლიანი შესრულების დარგში, მაგალითად, შეიძლება გამოყენებულ იქნას მთელი გაკეთებული რადიომიმდების, რომლის ქვეშ იქნება წარწერა: გავაკეთოთ და გავუზავებთ კოლმურნეობებს, ქობ-სამკითხველობებს და სკოლის კოლექტივებს ამდენი (რიცხვი) ასეთი მიმდები“; გვერდით კი იქნება პლაკატი „ამდენი (რიცხვი) გვეყვება შექმნით, რომლებიც ეხმარებიან სწავლაში ჩამორჩენილებს, ჩვენ მოსვამთ ორწლიანობა“; უნდა გამოიხატოს, რამდენი მოსწავლე იყო მეორე წელს და იგივე გვეყვება და ჩაჩენილი და რა უჯდებოდა ეს სახელმწიფოს.

სოცშეგებების შესახებ დადებული ბელშეკრულება შეიძლება დაიკლოს თვით პიონერების მიერ გაკეთებულ ჩაჩოში, მის გვერდით კი იქნება იმის მაჩვენებელი, თუ როგორ სრულდება ბელშეკრულება, რამდენად ჩამორჩა ამ მხრივ როგორი მოწყაეთა გვეყვება და სხვა.

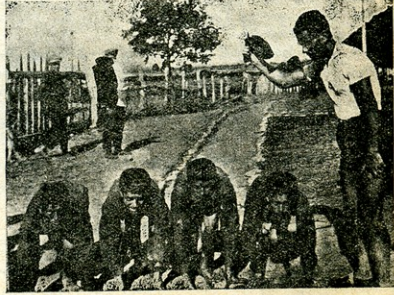
ცხადია, კუთხე მუდამ უნდა იცვლებოდეს, მაშინ იქნება ის სანტიერესო და დაგვიხმარება ხუთწლიანი ასი მზოლად პროპაგანდაში, არამედ ბავშვების დარაზებაშიც, სოცშეგებების წესით, მის შესასრულებლად.

უკვე მოწყობილმა კუთხეებმა უშეძველდა ახლავ უნდა ასახონ ბავშვის მიერ საგანაზღვრო სასოფლო-სამეურნეო კამპანიაში მონაწილეობის მიღების ყველა ფაქტი:

აუცილებლად საჭიროა მოეწყოს კუთხეში უფროსი რეკლამის პიონერთა მორიგობა, რომლებსაც შეეძლება პასუხი დაესცენ სანახავად მოსულებს მათთვის სანტიერესო კითხვებზე. შეიძლება საცნობარო მუშაობის წარმოება მოეწყოს საკითხზე, —ამისათვის უნდა გავიჩინოთ კითხვა-პასუხების რეჟიმი. უშეგამესია სხვადასხვა პასუხის გაცემა წერილობითი, განსაკუთრებულ დაფაზე.

აი, დაახლოვებით როგორ უნდა მოეწყოს კუთხე. რასაკვირველია, მეტი სხვა სანტიერესო საქმედ არის და სწორედ აქ უნდა გამოიჩინონ მეტი ინიციატივა და მოსზრებულობა კუთხის მომწყობებმა, კოლექტივის წინამძღოლმა, ფოსპოსტის თავმჯდომარემ ან მოწყობმა სკოლაში.

მ. კოლიუხი.

ვარჯიშობა

შვიისწავლოთ პროლეტარული გზარეობა

საქართველო
საბჭოთაო

იროდიონ ევლოშვილი დიბადა 1873 წელს ქიზიყში, სოფელ ბოზბისხევში. პატარა იროდიონი მშობლებმა სკოლაში მიიბარეს; სიღნაღის სამოქალაქო სასწავლებლის დასრულების შემდეგ ის ვადაიფენის თელავის სასულიერო სასწავლებელში. ამის შემდეგ მან დაიწყო სწავლა ტფილისის სასულიერო სემინარიაში; ეს სასწავლებელი იმ დროს რევოლუციონერთა ბუდეს წარმოადგენდა. ი. ევლოშვილი მოჰყვა რევოლუციონერი იდეების ზეგავლენის ქვეშ და ამიტომ სასწავლებლიდან დაითხოვეს. ამის შემდეგ მან მრავალი გაქირვება გაითარა: მსახურობდა სხვადასხვა რედაქციაში, საფილოქსერო დასში, მაჩხანის დეპოში და სხვაგან...

ის კარგად იცნობდა მშრომელ ხალხს, ამიტომ თავის ლექსებში შეეცადა დაეხატა მისი უნუგუმო ყოფნა; ი. ევლოშვილმა თავისი მწერლობის მთავარ საგნად მაშინდელი მწარე სინამდვილე გაიხიდა და მრისხანე ბრძოლის ცეცხლის დანთება დაისახა მიზნად:

„მეგობრებო, წინ... წინ გასწით,
ნუ შედრკება თქვენი გული,
დე, მეგრად სისხლის დაღი აჩნდეს
და შუბლს ოვლის ნაკადული“.

ეს ნამდვილი შრომისა და ბრძოლის პოეზიაა. პოეტს აღარ ეშინია სისხლისღვრის, რადგან მან იცის, რომ უამისოდ შეუძლებელია მუშათა კლასის საბოლოო განთავისუფლება. „მე დროს შვილი ვარ, მაგრამ ურჩი ჩემი მშობლისა“, — ამბობდა სრულიად სამართლიანად ირ. ევლოშვილი. ის იბრძოდა საერთო საქმისთვის.

ი. ევლოშვილმა სრულიად სამართლიანად მიიქცია ყურადღება მუშათა საკითხს; იგი ეუბნება მუშას: „რას შესტკერ, ძმაო, ფანჯარაში მდიდრის ქულაჯას... შენ გააკეთე, შენ შეტქმენი, ძმაო, ეგ ფარჩა, მაგრა რა-დაცა მანქანებით შენ კი არ დაგრაჩა“. ამ სიტყვებით ი. ევლოშვილმა სრული სისწორით გადმოგვცა ექსპლოატაციამწინი მუშის ყოფა-ცხოვრება; პოეტი ჩწუხს იმაზე, რომ ყოველთვის დაჩაგრულია, მისი მოსვენება ძილშიაც კი აღარ მოხერხდა, ამავე დროს ევლოშვილი გვიჩვენებს, რომ ყოველივე ამაში დამნაშავეა მაშინდელი სოციალური წყობილება.

ი. ევლოშვილის ნაწარმოების გმირები უმთავრესად პროლეტარები არიან: მკვლელი, ათათამ-ყობი. სახლების მხურავი და სხვა, — აი ვის უძღვრდა პოეტი ევლოშვილი. ამ ხალხის კოჩრიანი ხელებით მოხდა რევოლუცია, რომელმაც ძირფესვიანად გაანადგურა ყოველგვარი სოციალური უთანასწორობა.

ი. ევლოშვილი ეხებოდა აგრეთვე გლეხობის საკითხებსაც; ის უძღვრდა გლეხობას არა მთლიანად, არამედ მის უღარიბეს ნაწილს; მაშინ გლეხობაში უკვე დაწყებული იყო სოციალური დანაწილება. სოფელი პროლეტარი, მოჯამაგირე და მისი აუტანელი ყოფა, — აი რას ხატავდა პოეტი.

„ცას ქვეშე მიწის ზურგზედა
არა მაქვს არაფერია,
უხამართლოა დღერთიცა,
თუ ახე დაუწერია!“

ასე ამბობს მის ერთ-ერთ ლექსში მოჯამაგირე.

1905 წლის რევოლუციის პოეტი დიდი აღფრთოვანებით შეხვდა; მან ამბობებული ხალხი „ამირანად“ წარმოიღვინა. რევოლუციის დამარცხებამ გამოიწვია მასში სევდა.

ასეთსავე მრტირებზე მუშაობდა მეორე მწერალი —

5. ჩხიკვაძე. მისი მხატვრული სიძლიერე და პოეტური სიღრმე ჯერაც არ არის ს-თანადოდ შეფასებული.

5. ჩხიკვაძე დაიბადა 1883 წელს, სოფელ დიდ-ჯიხაშიში; სოციალური წარმოშობით ის იყო ლარიბი გლეხის შვილი. მან ბავშობიდანვე განიცადა მშრომელი ხალხის მდგომარეობის სიღუპეზე, ამიტომ როდესაც მოახლოვდა 1905 წლის რევოლუცია, ჩხიკვაძე თავიდანვე ჩება მასში და მონაწილეობა მიიღო.

ერთხელ იგი დააპატიმრეს ყაზახებმა და სასტიკად სცემეს, ამის შემდეგ გაგზავნეს ქუთაისის საპრობილუში.

1912 წლის იგი გაემგზავრა მოსკოვში უმაღლეს სასწავლებელში შესასვლელად, მაგრამ უსახსრობამ ხელი შეუშალა ამ მიზნის განხორციელებაში.

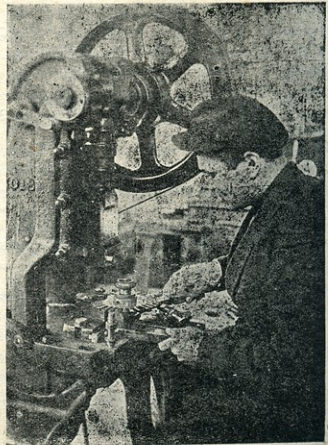
მისი საუკეთესო ლექსი „მკვლელო“ დარჩება რევოლუციონერი მწერლობის ისტორიაში, როგორც საუკეთესო ნიმუში კლასობრივი ბრძოლის გამომხატულებისა. მთელ რიგ ლექსებში ის ეხებოდა ლატაკი ხალხის მდგომარეობას, რომელიც კაპიტალიზმმა ქუჩაში გამოჰყარა; მას ხიბლავდა რევოლუციონერი ამბოხება:

„ვინ იგემოს სიცოცხლე მუღმიე მოსვენებით,
ბრძოლა ყოფნის ქარია, რღვევის ქარიშხალია,
არსებობის მიზეზი მხოლოდ შრომის ძალია“.

მის პოეზიაში ბოლო ხანებში იჩინა თავი არაპროლეტარულმა იდეებმა.

5. ჩხიკვაძე გარდაიცვალა 1920 წელს, მიზელის საავადყოფოში, სადაც გაციის ხალაით ატარებდა თავის უქანასტულ დღეებს.

გიორგი ნატროშვილი

მუშა გამომგონებელი

ნორჩ უღმერთოთა პოეზიკანცია

საქართველოს
საბჭოთაო

მიმდინარე წლის პირველ მარტს, საღამოს 5 საათზე, ტფილისში გაიხსნა ნორჩ უღმერთოთა პირველი კონფერენცია, სადაც მომხმენილ იქნა ახმ. სოსიანის მოხსენება— „ანტირელიგიური მუშაობა ბავშვთა შორის“.

კამათი მოხსენების შესახებ გადატანილ იქნა მეორე დღის სტომაზე; კამათში მონაწილეობა მიიღო 24 პიონერმა, რის შემდეგ მიღებულ იქნა რეზოლუცია და მოწოდება ყველა ბავშვისადმი და არჩეულ იქნა ტფილისის უღმერთოთა კავშირთან ნორჩ უღმერთოთა სექცია.

ყველა პიონერს და მოწაფეს, ყველა მშრომელს და ბავშვებს.

ჩვენ, მშრომელთა შვილები, ტფილისის 12000 ნორჩ უღმერთოთა წარმომადგენლები (ასაკით 8-14წ.), მოგმართავთ თქვენ, რომ გითხრათ, თუ რატომ ვებრძობთ რელიგიას, რატომ ვქმნით ნორჩ უღმერთოთა ჯგუფებს.

ჩვენ გაერთიანდით ნებაყოფლობითს ორგანიზაციაში, რომ აქტიურად ვიბრძოლოთ რელიგიის წინააღმდეგ, რადგანაც უკვე გავიგეთ და შევიცნეთ, რომ კაპიტალიზმის ისტორიის მანძილზე რელიგია მუდამ იყო მშრომელთა ჩაგვრის იარაღი. სახარებისა და სხვა „წინდა წიგნების“ ტექსტებში რელიგია იწონება და ქადაგება დასაუყურა მოზიბას, სიღატაკეს, ექსპლოატაციას და სხვა. რელიგიის დახმარებით ექსპლოატატორები ცდილობენ გაერთიანონ და შეარჩიონ ჯგუფთა თავის მსხვერპლთან, ბატონი მოზისთან.

კაპიტალისტურ ქვეყნებში რელიგიური ორგანიზაციები ბურჟუაზიული სახელმწიფოს თავდაღებულ მსახურს წარმოადგენენ პროლეტარიატთან ბრძოლის საქმეში. კაპიტალისტებთან ერთად ისინი ახზადებენ ახლა ახალ იმპერიალისტურ სასაკლავო პროლეტარული სახელმწიფოს წინააღმდეგ, საბჭოთა კავშირში რელიგიის „დაცვის“ მიზნით.

საბჭოთა კავშირში გამარჯვებულ სოციალისტურ შეტევებს და მშენებლობას გააფრთხილეს წინააღმდეგობას უწყვეტ კლასობრივ კლასობრივ მტერი უპირველეს ყოვლისა რელიგიის ინდიამით. კულაკებთან და ნეპმანებთან ხელ-ხელ ჩაკიდებული სამღვდლოება და ყოველგვარი სახის სექტანტები კონტრევოლუციონურ როლს ატარებენ. ისინი წარმოადგენენ საბჭოთა მეცნიერების, სოციალისტური გეგმის, განუწყვეტელი კვირის და საბჭოთა ხელისუფლების ყოველგვარი წამოწყების შეუძლებელ გახლებულ მტერს.

მეგრამ ექსპლოატატორების მიერ მოტყუებული მშრომელი მისა დღით-დღე თავისუფლდება რელიგიის ბანგისაგან, რომელიც სწამლავს და შხამავს მის შეგნებას. მიეღი ქვეყნის მოწინავე მუშები

ერთიანდებიან უღმერთოთა მებრძოლ კავშირში სამღვდლოების წინააღმდეგ აქტიური ბრძოლისათვის.

ჩვენ, მშრომელთა ბავშვები, ვერაიანდებით ნორჩ უღმერთოთა ჯგუფში, რომ დავეხმაროთ ჩვენს უფროს ახმანებს რელიგიასთან ბრძოლის საქმეში. ჩვენც ვიბრძვით და უნდა ვიბრძოლოთ ურელიგიო საზოგადოებისთვის, რომელშიაც მეგობრს შრომა, რომელშიაც არ არიან კლასები, რომელშიაც ხალხი მძურად გაერთიანებულია საერთო შრომისა და ურთიერთთანამშრომლობის საფუძველზე.

ჩვენ ვიცით, რომ რელიგია სიღატაკის და ყოველგვარი დამონაგების ნიადაგზე განმტკიცდა. ჩვენ უნდა შეველოთ საზოგადოებრივ და ბუნების მოვლენათა რენინური ახსნა. ჩვენ მტკიცედ და დამჯერებით ავუსხნით, განვუმარტავთ ბავშვებს რელიგიის მანებლობას. ჩვენ ვისახავთ დიდ ამოკანას — მოვაშრომთ, მოვეწეით ბავშვები რელიგიურ ორგანიზაციათა გაგონებას, გავთავისუფლოთ მათი განგება ტყინის მომწამველი რელიგიური აბაღუფებისგან.

ჩვენი მუშაობა არის სოციალიზმის მშენებლობის მუშაობის ნაწილი. ჩვენ მოვეუწოდებთ ჩვენს მომხრეებს, ჩვენ მოკითხოვთ ყველა საზოგადოებრივ პოლიტიკური ორგანიზაციისგან დავეხმარონ ამ მუშაობაში.

სამღვდლოება და სექტანტები ყოველგვარ ძალას ხმარობენ, რომ მიიზიდონ ბავშვები. ისინი ცდილობენ მოსწამონ, მოზიბონ ჩვენი მომავალი. ჩვენი მტკიცე და მედგარი მუშაობით უნდა მოვსაოთ რელიგიის ეს მანვე და ისაკიცელია გავლენა.

სკოლის მუშაკთა და დედებო-აღმზრდელნი ჩვენ მოვიწოდებთ დავეხმაროთ ამ მუშაობაში. თქვენ გეკუთვნისთ საპატრონო როლი— მოზაღოთ მომავალი ახალი ცხოვრების შენებისათვის. საბჭოთა პედაგოგი უნდა აწარმოებდეს სკოლაში ნამდვილ ანტირელიგიურ მუშაობას, ის ანტირელიგიურ აღზრდას უნდა ისახავდეს მუშინად და არა უფერულ ურელიგიო აღზრდას. მორწმუნე პედაგოგებს არა აქვთ ადგილი საბჭოთა სკოლაში, არცერთმა მშრომელმა დედამ არ უნდა მისცეს ბავშვი საეკლესიო სიბნელით მოცულ ორგანიზაციაში.

ჩვენ მოვითხოვთ განმტკიცდეს ნამდვილი ანტირელიგიური აღზრდა სკოლაში, მოლიანად შესრულდეს სახელმწიფოს დადგენილება, რომ ავტომატის მშობლებს და მეუფრებებს ბავშვების გაგზავნა საშლოცველო სახლებში და საეკლესიო-რელიგიური წესებს-ს შესრულდება. ჩვენ მოვითხოვთ მისიური ანტირელიგიური საბავშო ლიტერატურის გამოცემას და თეატრებში სათანადო რეპერტუარს.

ჩვენ ნორჩ უღმერთოთა რიგებისკენ მოვეუწოდებთ და ვეძახით პიონერებს, მუშათა ბავშვებს და ყველა მშრომელის ბავშვებს.

ტფილისის ნორჩ უღმერთოთა პირველი კონფერენცია.

მოსკოვის პიონერები

საქართველოს პიონერების

საქართველოს

საქართველოს პიონერორგანიზაციაში მუშაობის შემდეგ მინტერესდება რუსეთის პიონერორგანიზაციასაც გაეცნობოდი. მართლაც, მოხდა ისე, რომ პრაქტიკული მუშაობისათვის გამაწესეს მოსკოვში და მუშათა სასახლის კომკავშირის ორგანიზაციაში დამნიშნა საქავშირის ცენტრალურ პროესპექტთან არსებულ პიონერბაზის ხელმძღვანელად. პირველად არავის არ გაეუფხილვ ჩემი მოვალეობა, როდესაც მივედი პიონერთა კლუბში და გარემუ პირსავით ვესმენდი მათ.

— ვოვატი, ატრიად, ზევნი, კრასნი ლიოტრიკი— მესმოდა აქეთ-იქიდან. ჩემთვის ყველაფერი ეს უცხო იყო, რუსული კარგად არ ვიცოდი. ერთი კვირის განმავლობაში საკმაოდ გავეცანი პიონერების საერთო მუშაობას, ვხედავდი, რომ დღეს პიონერბაზის საერთო შერკებება, ხვალ ცალკე იკრიბება „ატრიადები“, ზეგ „ზევნები“ და სხვა.

გავიგე, რომ „ატრიადი“ ნიშნავს იმას, რასაც ჩვენი რაზმი, „ვოვატი“—ხელმძღვანელი, „ზევნო“—რგოლი და „კრასნი ლიოტრიკი“—წითელი მფრინავი—სახელმძღვანელობა რგოლის. სანამდე დაიწყება რაზმის ან რგოლის მეცადინეობა, პიონერთა საუბრაში გაიკონტენ:

— Даю честное пионерское слово.

პიონერი თავისი სიტყვის სწამადლის დასამტკიცებლად იძლევა წმინდა პიონერულ ფიცს. ეს იმას ამბობს, რომ რაზმის ყოველი წევრი გრძნობს პიონერულ მოვალეობას და პიონერთა ორგანიზაციის ყველა ინტერესზე. მიღლა აყენებს.

ორი კვირის შემდეგ პიონერთა ბაზის საერთო შერკებაზე კომკავშირის უჯრედის წარმომადგენელმა სახეიმიად გაღმომცა ბაზა. პიონერებმა, როგორც კი გაიგეს, რომ საქართველოს პიონერებში ემუშაობდი, მოხოცეს მესასუბრა საქართველოს პიონერებზე და მათ მუშაობაზე. პირველად ყოფილმა გავაცანი მათ ჩვენი ორგანიზაციის სტრუქტურა და საერთოდ საქართველოს პიონერების მუშაობა და ცხოვრება. ბაზის შერკებზე ვუძღვევნი პიონერებს ზესტაფონის რკინის გზის სკოლის პიონერკოლექტივის ფოტოსურათი, სადაც მე ემუშაობდი. პიონერებმა დაადგინეს აელოთ შეგობა ამ კოლექტივზე და გაებათ კავშირი მუშაობის უთარიორგანიზაციების საფუძველზე. მუშათა სასახლის პიონერორგანიზაციამ გაუჯანჯანა წერილი ზორაპნის მახრის პიონერებს, პასუხიც მიიღო და მომავალშიც განზრახულია დაახლოვების მიზნით პიონერთა წარმომადგენლების გავანა.

ახლა ვილაპარაკოთ რაზმის მუშაობის შინაარსზე; აქიდანვე უნდა ვთქვათ, რომ მოსკოვის პიონერები პოლიტიკურად საკმაოდ მომხდამდებელი არიან; ყოველ პიონერს აქვს წარმოდგენა ჩინების ამბებზე, მეურნეობის ხუთწლიან გეგმაზე, განუწყვეტელ კვირაზე, მემარჯკენე გადახრაზე და საერთოდ მიმდინარე საქითებში სათანადოდ ერკვევა. მართალია, პიონერები აქ უფრო კარგია პოლიტიკური ცოდნის მისაღებად, მაგრამ არც ის შეიძლება ითქვას, თითქოს საქართველოში არ იყოს ამ საქმის შერკულების საშუალება. საქართველოს პიონერებმა უნდა უჭამიონ თავის მოსკოველ ახმანავებს და მოპკიდონ ხელი თვითგანვითარების საშუალებით პოლიტიკური ცოდნის მიღების საქმეს. პიონერთა ორგანიზაციაში აქ დღეღუბო-

ბენ მოზარდს მას შემდეგ, როდესაც ის დაიმსახურებს ამას და დასდებს სახეიმი ალექსანდრის საერთო სხდომაზე, რომ იგი შესარულებს ორგანიზაციის ყველა დავალებას და მტკიცე ლენინელი იქნება მუშათა კლასის ინტერესთა დასაცავად.

თვით კოლექტივის მუშაობა უფრო ცოცხალია, და დაკვირვით ხასითითა ყოველდღიური მუშაობა. პარტიის და კომკავშირის ხაზის გატარებაში პიონერორგანიზაციის ერთ-ერთ აქტიურ მონაწილეობას იღებს. მიმდინარე კამპანიებში პიონერები თავისი პატარა ხელებით იღებენ მონაწილეობას. ჩვენმა ბაზამ ჩაატარა ლოთობის საწინააღმდეგო კამპანია. ბაზის სახელით რაისაბჭოს გიგუგავაზე შეკრებილი იმართავა, რომ ჩვენს ახლოს, დაეიქტათ თულებანა და მის მაგიერ გაეხსნათ წყნის მალაზია. ჩვენი თხოვნა დაეკმაყოფილეს. ჩავატარეთ ქაღალდის ნაქრების, ტომბრის შერკოვება და სხვა. ყველაფერი ეს ამბობს, რომ პიონერები აქტიურ მონაწილეობას იღებენ საზოგადოებრივ საქმიანობაში. თითოეულ რგოლში ხდება ყოველკვირეული მიმოხილვა პოლიტიკური ცნობებისა, როგორცაა საერთაშორისო მდგომარეობა, თესვის კამპანია და სხვა.

პიონერები რგოლის კუთხეებში აკრავენ ყოველდღიურად ვახეთებიდან ამოკრულ საინტერესო წერილებს, რომელსაც ყველანი სწავლობენ. ჩვენს კლუბში საერთო თეორიულ მუშაობას გარდა დიდი ადგილი უკავია პრაქტიკულ საქმიანობას. ბიბლიოთეკაში მრავალნაირი რვეულია, სადაც პიონერი სწერს, თურა წიგნი უკითხვა და იწვევს სხვა პიონერს, რომ წაიკითხოს საინტერესო წიგნი. არის სურვილებების რვეული, სადაც პიონერები სწერენ წაიკითხული მასალის შინაარსს, თავის შეხედულებებს და მართავენ ლიტერატურულ გასამართლებას.

მე ძალიან დამაინტერესა მოსკოვის პიონერების ერთმა მნიშვნელოვანმა მუშაობამ. ყოველთვიურად იმართება პიონერთა სლაიმი, პიონერები აწყობენ გამოცემებს, შეეკვირა ჩაის, თან აყენებენ სხვადასხვა საკვებს და კამათობენ მათ შესახებ, აწყობენ მასიურ ცეკვას, მღერიან რეველუციონერ სიმღერებს და საერთოდ კულტურულ გართობაში ატარებენ თავისუფალ დროს. უნდა ითქვას, რომ პიონერთა მეგობრულ სლაიმიც დიდი მნიშვნელობა აქვს საერთო მუშაობაში—პიონერები ამით უახლოვდებიან ერთმანეთს, ეჩვენებენ კოლექტიურ ცხოვრებას და საერთოდ ეს გათობა აცხოველებს პრაქტიკულ ინტერეს კოლექტივის მუშაობაში.

დაბს, პიონერ მეგობრებო, თქვენ უნდა ისწავლოთ მოსკოვის პიონერებისა და გადმოდინოთ ყოველი კარგი მათი მუშაობიდან.

ჩვენმა ბაზამ ხელშერკულება დასლო მუშათა სასახლის ორანიზებთან საერთო საზოგადოებრივი მუშაობის შესრულების საქმეში; პიონერები ასრულებენ პროფესიონალური ორგანიზაციის დავალებებს, აერთიანებენ კლუბს მოწყობა, ნებაყოფლობითი ორგანიზაციების წევრთა გამოკრება, მუშათა ვახეთების გაერკლება, პლაკატების წერა, წიგნების აკინება და სხვა მათი საქმეა, მეორეს მხრივ სასახლის ორგანიზაციები გეგმებარებიან როგორც საერთო მუშაობის ხელმძღვანელობაში, ისე მატერიალური მდგომარეობის გაუმჯობესებაში.

ვალკო გოლაძე

(მოსკოვის პიონერბაზის ხელმძღვანელი)

ყველა პიონერს, მოსწავლეს, ხელმძღვანელს და მასწავლებელს

გამძაფრებულ კლასიურ ბრძოლაში იბადება ახალი, კოლმეურნეობათა სოფელი. ათასი ხაკითხი
აღელვებს დღეს სოფლის პიონერებს, პიონერმუშაეებს და მასწავლებლებს

როგორ იძუშან ასლა, ბრძოლის რამდელ დარგებში გაერთიანდენ პიონერული ძალები,
როგორი მეთოდებით ებრძოდენ კულაკებს, როგორ გარდაიქმნას ბავშების სწავლა,

უოფა და შრომა ახალ სოფელში?

■ რ მ გ მ რ? ■

ყველა ამ საკითხზე დაწვრილებით პასუხს მოგცემსთ სპეციალური
სასოფლო ნომერი

ქურნალ „პიონერი“-სა

რამელიც აკრილუი გამოცა

ნომერი გვიამგობს:

როგორ შევაკავშიროთ პიონერული ფრონტი სოფლად, კო-
ლექტივიზაციის რომელ უბნებში იბრძოდენ პიონერებმა.

რისთვის იბრძოდენ კოლმეურნეობის შიგნით, როგორ მიი-
ღონ მონაწილეობა განკულაკების საქმეში.

როგორ მოეწყოს კოლმეურნეობებში ბავშების შრომა და
სწავლა.

როგორი სკოლისათვის უნდა იბრძოდენ ახლა სოფლის პი-
ონერებმა.

რა ფუყოთ ბავშთა კოლმეურნეობებს და საჭირო არიან თუ არა
ისინი ახლა.

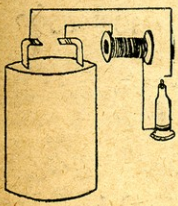
რა უნდა გააკეთონ პიონერრაზმებმა თესვის დროს, როგორ
მოვექცეთ კულაკების ბავშებს.

რაში გამოიხატება ქალაქის რაზმების მოვალეობა დღეს სოფ-
ლის მიმართ.

რა უნდა გააკეთონ ქალებმა კულაკების, როგორც კლასის, ლი-
კვიდაციასთან დაკავშირებით.

ყოველგა მასწავლებელგა. რაზმის ხელმძღვანელგა, პი-
ონერგა და მოსწავლემ დააკრიტი ფისით უნდა გაავრცე-
ლოს ეს ნომერი სკოლაში, რაზმში,
კოლმეურნეობაში.

როგორ მოვაწყოთ ელექტროსანთი

თუ გაქვთ საკმარისი მოთმინება და გეხალისებათ კიდევაც ხელგარჯილობა, შეგიძლიათ მოაწყოთ ძალიან საინტერესო სათამაშო-გასართობი და ამასთან სასარგებლო ხელსაწყო—ელექტროსანთი. ყველაფერს თქვენივე ხელით მოაწყობთ, გარდა ერთი ნაწილის: ჯიბის ფანრის ბატარეის, მაგრამ ეს არ დაგაბრკოლებსთ,—ასეთი ბატარეები იშოვება ყველა ელექტრომაღაზიაში და იაფად არის.

თუ ბატარეა ნაშოვნი გაქვთ, შეუდგეთ ელექტროსანთის მოწყობას.

სქელი ქაღალდისა ან მუყაოსაგან შეაწებეთ ოთხკუთხოვანი ყუთი ისე, რომ მასში თქვენი ბატარეა ჰქონდეთ შედიოდეს.

ახლა აიღეთ ძაფის ცალიერი კოკი. მის ხერვლში გაატარეთ რკინის რამდენიმე ლურსმანი (ისე, რომ ლურსმანი გაიჭედოს ხერვლში) და ზედ კოკზე დაახვიეთ სპილენძის წვრილი მავთული; ამ მავთულს აუცილებლად უნდა ჰქონდეს შემოხვეული აბრეშუმის ძაფი, მას განმხოლოვებელ მავთულს უწოდებენ. დახვევა კოკზე საჭიროა ისეთი ხერხით, როგორც ჩვეულებრივად ახვევია ზედ ძაფი, ე. ი. ხვეული ხვეულის გვერდით მჭიდროდ უნდა ეხვეოდეს.

ორი-სამი ფენა მავთული იკმარება. მავთულს ორი თავისუფალი ბოლო ექნება.

ერთი ბოლო გასწმინდეთ დანით აბრეშუმისგან და ეს ტიტველი მავთული შემოახვიეთ თოფის გასროლილ ვაზნას, კოკის მეორე ბოლო შემოახვიეთ ბატარეის ერთ-ერთ ფირფიტას.

ვაზნაში ჩასდეთ სპილენძის მსხვილი მავთული ისე, რომ იგი ვაზნის ფსკერს ან გვერდებს აუცილებლად ეკარებოდეს, და ცალიერი ადგილი აავსეთ ბამბით, საჭიროა, რომ ბამბა ცოტათი მაღლა იყოს ვაზნაზე.

ბამბა დასველეთ ბენზინით და ამით თქვენი ელექტროსანთი დამთავრებული იქნება.

თუ მისი საშვალებით ცეცხლის მიღება დაგჭირათ, ბატარეის თავისუფალ ფირფიტას მავთულის პატარა ნაჭერი მოაბით და მიაკარეთ იგი ვაზნის შუაგულში მოთავსებულ მავთულს.

ამ დროს გაჩნდება პატარა ნაპერწყალი და აანთებს ბენზინს, რომლითაც თქვენ ბამბა გაქვლეთ.

ბენზინი ადვილად აორთქლდება და ბამბის დასველება ბშირად დაგჭირდებათ, რომ დაიცვათ ბენზინი აორთქლებისაგან, შეუღრიეთ ვაზნას რაიმე სახურავი, სჯობს, რომ იგი ლითონის იყოს.

შევაპროვები

ქ. სურამის ნ/პ. პირველმა კოლექტივმა ერთი თვის განმავლობაში შეაგროვა 2080 კილო ნელღეული.

პიონერები შეჯიბრში იწვევენ ერთიმეორეს, გრძელდება ნელღეულის შეგროვება.

ბავშვობრი პუშ

რედაქტორი: სარედაქციო კოლეგია.